

Com "s'ha
de dirigir" la
contestació del
demandat?

Trobada amb
Gabriel Gili
Cantarell

Novetats
legislatives i
jurisprudencials

Competències
professionals i
formació contínua

**IGNACIO
SANCHO
GARGALLO**

MAGISTRAT DE LA SALA 1a
DEL TRIBUNAL SUPREM

Javier Junceda

Degà

Benvolguts professors, alumnes, exalumnes i amics,

En aquest primer trimestre del curs hem treballat al mateix ritme intens que els anteriors. Ens guia en aquest afany la idea que la cura en els petits detalls només proporciona satisfaccions. Continuem creient que tirarem endavant si hi ha entusiasme i ganes de servir. *Qui no viu per servir no serveix per viure*, acostumava a dir la Mare Teresa de Calcuta. Aquest objectiu ens guia, i per això intentem tornar amb qualitat, sense defallir, la confiança que cada vegada més famílies dipositen en el nostre model formatiu.

El que ens toca ara és perseverar en aquest model. Continuar pedalant, com acostumo a dir. Ho demana aquesta conjuntura tan singular, ja que el futur sempre és clar per als qui s'esforcen cada dia, en els petits detalls, i contribueixen generosament al bé de tothom.

Moltíssimes gràcies a tots per intentar fer les coses d'aquesta manera i ajudar-nos en aquest esforç col·lectiu.

I deixeu-me que us faci arribar, en nom propi i en el de la Junta de Centre, desitjos de plena felicitat per Nadal i tot el millor en tots els ordres per al 2014.

Una abraçada ben forta,

SUMARI

Desembre de 2013
número 08

ACTUALITAT

OPINIÓ DOCTRINAL	4
La demanda en el procediment ordinari: com "s'ha de dirigir" la contestació del demandat?	
ENTREVISTANT A	8
Ignacio Sancho Gargallo	
NETWORKING	14
Els nostres Alumni	
NETKNOWING	16
Els nostres professors	

DESENVOLUPAMENT PROFESSIONAL

TROBADA AMB	18
Gabriel Gili Cantarell	
NOVETATS LEGISLATIVES	22
Actualitat legislativa	
NOVETATS JURISPRUDENCIALS	26
Novetats jurisprudencials civil, mercantil, penal, administrativa i laboral	
COMPETÈNCIES PROFESSIONALS	38
Trajèctoria vital o carrera professional?	
FORMACIÓ CONTÍNUA	42

NOTÍCIES

NOTÍCIES DE LA FACULTAT	44
--------------------------------	----

OPINIÓ DOCTRINAL

La demanda en el procediment ordinari: com «s'ha de dirigir» la contestació del demanat?

© Juan Antonio Andino López

**JUAN ANTONIO
ANDINO LÓPEZ**

DOCTOR EN DRET
ADESSE, ABOGADOS, SLP
PROFESSOR ASSOCIAT DE LA
UNIVERSITAT INTERNACIONAL DE
CATALUNYA (UIC)

1. Introducció

La idea de redactar aquest comentari parteix de la base que l'objecte del procés quedarà determinat per part de l'actor en el seu escrit de demanda, escrit que, per al judici ordinari, es regula en l'article 399 LEC.

En aquest escrit l'actor fixa una part de l'objecte del procés amb la seva relació fàctica, així com els fonaments de dret, i concreta la classe de tutela jurisdiccional que pretén del tribunal (article 5 LEC).

En el present estudi ens centrarem en l'article 399.3 *in fine* LEC quan, en referir-se als fets de la demanda, diu que «amb el mateix ordre i la mateixa claredat s'han d'expressar els documents, els mitjans i els instruments que s'aportin en relació amb els fets que fonamentin les pretensions i, finalment, s'han de formular valoracions o raonaments sobre aquests si semblen convenients per al dret del litigant».¹

En què consisteixen aquestes «valoracions o raonaments» que l'actor pot introduir sobre els fets (o, potser, sobre els documents) de la seva pròpia demanda? Tal com exposarem en aquest estudi, amb una intenció eminentment pràctica, suggerim que l'actor formuli els fets de la manera més asèptica possible; per exemple: fet primer, identitat de les parts; fet segon, existència de contracte subscrit entre les parts; fet tercer, existència de factures líquides, vençudes i exigibles. Es recomana redactar aquests fets objectivament, desproveïts de qualsevol mena de valoració que normalment trobem en els escrits de demanda, com ara «l'adversa, injustament i maliciosament», o «com a mostra de la més elemental mala fe contractual», etcètera.

Exposats objectivament els fets de la demanda, l'article 399.3 *in fine* LEC permet col·locar un fet final, que es podria titular

«Valoracions o raonaments sobre els fets anteriors, tenint en compte l'article 399.3 *in fine* LEC», en què l'actor sí que pot introduir les valoracions subjectives o els indicis que, segons el seu parer, acreditin la mala fe del demandat.

La importància pràctica del que s'ha descrit més amunt la trobem en el mateix article 399.3 LEC, quan estableix que «els fets s'han de narrar de manera ordenada i clara a fi de facilitar que el demandat els admeti o els negui en contestar», i en l'article 405.2 LEC, quan indica que «en la contestació a la demanda s'han de negar o admetre els fets adduïts per l'actor».

Seguint l'esquema anterior, i en cas que la demanda es formulï tal com s'ha exposat, el demandat, a l'hora de contestar, queda limitat per aquests fets: en contestar el primer: són aquestes, les parts?; en contestar el segon: és aquest, el contracte subscrit entre les parts?; en contestar el tercer: existeixen, aquestes factures? Noteu que el demandat només pot introduir valoracions subjectives quan contesti l'últim fet, amb la qual cosa es pretén depurar l'objecte del procés des de la mateixa fase d'al·legacions, això és, es pretén que el demandat simplement afirmi o negui si les parts són aquestes, si existeix o no contracte entre les parts, si existeixen o no les factures emeses pel demandant, et-

cètera, i es deixa per al final qualsevol mena de valoració que fins i tot el demandat pugui aportar sobre l'actuació del demandant o sobre qualsevol altre fet al·legat.

Per això, el present escrit analitzarà la demanda tenint en compte com està regulada en l'article 399 LEC, això és, per al procediment ordinari, sense oblidar que hi ha normes específiques tant en l'àmbit dels procediments declaratius especials, com per al judici executiu, altres peculiaritats de les terceries, la d'audiència al condemnat en rebel·lia i la revisió de sentències fermes.²

¹ La cursiva és nostra. Noteu que s'introdueix aquest esment en la nova LEC, ja que l'article 524 LEC 1881 es limitava a indicar que «el judici ordinari ha de principi per demanda, en la qual, exposats succintament i numerats els fets, i els fonaments de dret, s'ha de fixar amb claredat i precisió el que es demani, i la persona contra qui es proposi la demanda. També s'ha d'expressar la classe d'acció que s'exerciti quan calgui determinar-ne la competència».

² Sobre aquests supòsits especials, vegeu J. C. CABAÑAS GARCÍA, «La demanda», *Revista Jurídica de Catalunya*, núm. 4 (2001), p. 1048.

2. Breu esment de l'estructura de l'escrit de demanda del procediment ordinari, d'acord amb l'article 399 LEC

L'article 399 LEC ens ofereix l'estructura següent que ha d'observar qualsevol escrit de demanda:

2.1. En primer lloc, qualsevol escrit de demanda ha d'incloure un encapçalament que contingui els elements següents: dades i circumstàncies d'identificació de l'actor i del demandat i el domicili o residència en què poden ser citats; i el nom i els cognoms del procurador i de l'advocat, quan aquests hi intervinguin.

2.2. Seguidament, el demandant ha d'expo-

sar els fets de manera ordenada i clara a fi de facilitar que el demandat els admeti o els negui en contestar, i ha d'ordenar igualment els documents, els mitjans i els instruments que s'aportin en relació amb els fets que fonamentin les seves pretensions. Finalment, i aquí rau el nus gordià d'aquest comentari, s'han de formular valoracions o raonaments (ometo de moment sobre què), si semblen convenients per al dret del litigant.

2.3. Posteriorment, el demandant ha de consignar els fonaments de dret, amb la deguda separació de la fonamenta-

ció jurídica processal (capacitat de les parts, representació de les parts o del procurador, jurisdicció, competència i classe de judici en què s'hagi de substanciar la demanda), i la fonamentació jurídica material (que pretén la qualificació jurídica dels fets redactats en la demanda)..

2.4. Finalment, la demanda ha de contenir la petició o, si escau, les peticions que faci el demandant i que comportaran la sol·licitud d'aquest d'acord amb la tutela jurisdiccional concreta que pretengui (article 5 LEC).

3. L'article 399.3 *in fine* LEC, o com «s'ha de dirigir» la contestació del demandat

Ens centrem en la part final d'aquest precepte, que estableix que «amb el mateix ordre i la mateixa claredat s'han d'expressar els documents, els mitjans i els instruments que s'aportin en relació amb els fets que fonamentin les pretensions i, finalment, s'han de formular valoracions o raonaments sobre aquests si semblen convenients per al dret del litigant».

Nosaltres entenem que aquest precepte es podria aplicar de la manera següent:

- 4.1. S'aconsella que els fets de la demanda es redactin de la manera més asèptica possible, de manera que s'eviti qualsevol expressió que qualifiqui els fets o les conductes de les parts que hi han intervingut.

Per exemple: fet primer (identitat de les parts); fet segon (ordre de comanda enviada pel demandat al demandant); fet tercer (lliurament del producte sol·licitat per part del demandant al demandat); fet quart (emissió de factura); i fet cinquè (existència de requeriments de pagament i intercanvi de correspondència entre les parts).

Així, es recomana que s'eviti utilitzar expressions com ara «l'adversa, injustament i maliciosament», «noteu la hipocresia de l'adversa envers la meva mandant», «l'adversa, de manera astuta i maliciosa...», etcètera.

- 4.2. Es poden introduir fets al final de l'exposició fàctica sota la rúbrica «Valoracions o raonaments sobre els fets anteriors, d'acord amb l'article 399.3 *in fine* LEC», en el qual el demandant pot valorar els fets descrits.

Seguint l'exemple anterior: «Qui jutja pot comprovar l'evident mala fe del demandat, ja que en el correu electrònic que va enviar amb data 11 de juny de 2004 (document número X) manifesta la voluntat de pagar les factures emeses pel meu mandant, pagament que brilla per la seva absència i que ha obligat el meu mandant a sol·licitar l'auxili judicial per cobrar les quantitats que se li deuen»; o bé: «El demandat ha actuat amb evident mala fe, ja que no ha contestat mai directament cap dels constants requeriments enviats pel meu mandant (documents números X, I, Z), notificats degudament; el demandat va continuar enviant ordres de comanda al meu mandant, alhora que es queixava del fet que el material sol·licitat no li era lliurat, malgrat les constants comunicacions del meu mandant per indicar-li que no li serviria més material fins que regularitzés els pagaments».

Així mateix, entenem que el demandant pot aprofitar aquest precepte per construir presumpcions judicials (art. 386 LEC) i introduir màximes d'experi-

ència per enllaçar, ja des del moment inicial del procés, fets presumptes i indicis (prenent en consideració els fets narrats amb anterioritat en el mateix escrit de demanda).³

- 4.3. Per això, entenem que fixar els fets d'acord amb el que s'ha indicat anteriorment comporta la càrrega processal del demandat de simplement admetre o negar els fets a l'hora de contestar (articles 399.3 i 405.2 LEC),⁴ de manera que «es dirigeix» la contestació del demandat des de l'escrit de demanda.

Seguint amb l'exemple, noteu que s'«obliga» el demandat a admetre o a negar els fets següents, summament objectius i asèptics: fet primer (són aquestes, les parts que hi van intervenir?); fet segon (és aquesta, l'ordre de comanda enviada pel demandat al demandant?); fet tercer (el material es va lliurar o no?); fet quart (és aquesta, la factura emesa?); i fet cinquè (són aquestes, les comunicacions entre les parts?).

Així, és en l'últim fet quan el demandat també pot valorar els fets anteriors; per exemple: si el material lliurat era defectuós, etcètera, i és que val la pena indicar que l'article 399.3 *in fine* LEC (aplicable ex art. 405.1 LEC) també facultava el demandat a fer aquests «raonaments i valoracions» quan contesti a la demanda.

Amb això, entenem que s'aconsegueix depurar els fets del procés i facilitar la tasca no tan sols al demandat a l'hora de contestar, sinó també a l'òrgan jurisdiccional quan ha de dictar sentència al final del procés.

Com a conclusió, entenem que l'article 399.3 *in fine* LEC és un dret del demandant, que pot optar per fer valoracions o raonaments respecte dels fets descrits en l'escrit de demanda, i, en conseqüència, es recomana que el demandant redacti els fets de la manera més objectiva possible i els valori en un últim fet, a l'empara de l'article esmentat més amunt, perquè així «obliga» el demandat a admetre o a negar els fets, amb la qual cosa es depura *ab initio*.

³ Sobre les presumpcions, hem de partir de l'obra de M. SERRA DOMÍNGUEZ, Normas de presunción en el Código Civil y Ley de Arrendamientos Urbanos, Barcelona, Nauta, 1969; també referida a les presumpcions, tenim en compte l'obra col·lectiva dirigida per M. ALBALADEJO, Comentarios al Código Civil y compilaciones forales, Madrid, EDERSA, 1991, p. 606-795; i Estudios de derecho probatorio, Lima, Communitas, 2009, p. 573-679. Igualment hem de citar, entre d'altres, l'obra de LL. MUÑOZ SABATÉ Curso superior de probática judicial. Cómo probar los hechos en el proceso, Madrid, La Ley, 2012, p. 145-197. També vegeu X. ABEL LLUCH, Derecho probatorio, editat per J. M. Bosch, Barcelona, 2012, p. 409-459.

⁴ Vegeu SAP Las Palmas, 14 desembre 2011, JUR\2012\105291, FJ 3r. Així mateix, vegeu J. GARBERÍ LLOBREGAT, Derecho procesal civil, 2a ed., editat per J. M. Bosch, Barcelona, 2012, p. 279.

ENTREVISTANT A

Ignacio Sancho Gargallo

MAGISTRAT DE LA SALA 1a DEL TRIBUNAL SUPREM

Entrevista realitzada per:
Carlos de Miranda

*"L'activitat pròpia del jutge, jutjar, compendia l'essència del dret:
l'art de discernir el que és més just en cada cas"*

Senyor Ignacio, si la memòria no em falla, vostè va estudiar Dret a la Universitat de Saragossa. Què el va portar a decidir-se per aquesta carrera?

No ho sé. Sense ser-ne gaire conscient, em devia influir molt que l'avi, el pare i els germans més grans haguessin estudiat Dret. Va ser una decisió intuïtiva, com moltes de les que prenem a la vida, que solen coincidir amb les de més transcendència.

Tinc entès que va ser un alumne brillant i, com que entre els nostres lectors hi ha els estudiants de la Facultat, ens pot revelar la "fórmula secreta" per aconseguir un bon expedient?

Sento molt defraudar-lo, perquè no vaig ser pas un alumne brillant. Els estudis universitaris de llicenciatura em van servir per despertar l'interès pel Dret i per la figura del jutge. Amb la perspectiva que dóna el temps, m'adono de la importància que té en l'actualitat aprofitar el pas per la universitat i la necessitat de tenir un bon expedient. La fórmula és la de sempre: posar-hi interès i constància. Generar el desig de saber més. Acostar-se a l'estudi d'una assignatura

com si tinguéssim l'oportunitat de saber, per fi, el que sempre havíem volgut saber. Es tracta d'estudiar i fer-nos preguntes sobre el que vindrà a continuació...

Què el va impulsar a fer oposicions per jutge tot just acabats els estudis?

L'activitat pròpia del jutge, jutjar, compendia l'essència del dret: l'art de discernir el que és més just en cada cas. I això es duu a terme per mitjà del procés, el judici, en el qual les parts tenen la possibilitat de guanyar la convicció del jutge per a la seva causa. Dirigir un judici i resoldre la controvèrsia és apassionant, tot i que de vegades sigui difícil i laboriós.

Recorda algun episodi, en especial dels anys d'oposició?

Guardo un bon record de l'oposició i de la sensació de com, a base d'exercitar-la, la memòria s'anava carregant de coneixements. En el meu cas no va ser gens traumàtica. L'oposició em va subministrar un coneixement global de la nostra ordenació jurídica que, desgraciadament, no vaig adquirir a la universitat.

El Tribunal Suprem és un tribunal de cassació, en què abandones el judici dels fets i et centres en la interpretació correcta del dret, per a la qual cosa, lògicament, tens en compte el que ha passat, tal com s'ha declarat provat pels tribunals d'instància.

Ens pot donar alguns consells per als alumnes que tenen projectat fer oposicions? I per als que ja estan endinsats en un projecte d'oposició?

No recomano a ningú que faci oposicions simplement amb la finalitat d'obtenir un lloc de feina públic i sí que ho faci si se sent prou motivat per arribar a ser alguna cosa determinada (advocat de l'Estat, notari, registrador, jutge, fiscal...) i amb les aptituds necessàries per fer-ho. Motivació i realisme. És molt important no enganyar-se.

Un cop va guanyar l'oposició, on el van destinar primer? Algun record o alguna anècdota en especial?

La meua primera destinació va ser el Jutjat de Primera Instància i Instrucció d'Alcanyís, al Baix Aragó. Tenia un partit judicial molt extens, amb molts pobles amb poca població. També guardo un bon record d'aquests dos anys. Els problemes eren petits i d'índole rural. Pocs crims, però truculents. Em va servir per començar a treure'm l'encarcament propi dels jutges que comencen i per adquirir certa seguretat. Sol passar, i a mi em va

passar, que és en una primera destinació d'aquestes característiques on de veritat assumeixes el rol típic de "jutge". On socialment tens aquesta consideració, més enllà de la feina al jutjat. Aquesta sensació la perds en una gran ciutat. En un poble, ets "el jutge", en una ciutat ets "un jutge o magistrat", que treballa als jutjats...

I després? A quins altres jutjats va recalar?

Ben aviat vaig ascendir a magistrat, quan encara no feia dos anys que feia de jutge. No per mèrits, sinó per raons conjunturals, a causa de la modificació de

això no n'hi ha prou. L'art de jutjar amb prudència (*iuris prudentia*) s'adquireix amb l'experiència.

També recordo que més tard vaig estar dos anys en un jutjat especialitzat en incapacitacions i tuteles. Va ser una bona experiència, em va ajudar a conèixer més la "persona humana". És una destinació en què més que coneixements jurídics cal posar-se en la situació de les persones afectades per una incapacitat i fer-se una idea de com són i com poden ser les seves vides, l'autonomia que tenen i en quina mesura poden governar-se per si mateixes o necessiten l'assistència d'un altre. És un dels pocs casos en què el rol del jutge abandona la imparcialitat i es decanta per la protecció de qui no està en condicions de fer-ho per si mateix.

Posteriorment, va ser nomenat magistrat de l'Audiència Provincial de Barcelona, en què va formar part de la famosíssima Secció 15a. Què va significar per a vostè el pas per aquesta Secció i ocupar-ne, a més, durant un temps, la presidència?

La carrera professional ve moltes vegades marcada pel principi d'oportunitat. En el meu cas, la Llei concursal va implicar l'especialització de jutges en assumptes mercantils. Vaig participar en les primeres proves d'especialització (una espècie d'oposició interna). Com que vaig quedar primer, vaig poder accedir a la presidència de la secció mercantil de l'Audiència de Barcelona, que en aquell moment estava vacant. És un tribunal molt interessant, en què la complexitat dels casos i la preparació dels advocats que hi intervenen t'obliguen a esforçar-t'hi més. A més, vaig tenir la sort de coincidir amb altres jutges, membres del tribunal, d'una vàlua i un bon judici excepcionals. Eren unes deliberacions, les que teníem al tribunal, molt enriquidores. El clima adequat per discórrer i discernir la solució més justa.

Des de l'any 2012, és magistrat de la Sala Primera del Tribunal Suprem, i estic segur que la perspectiva de la institució és molt diferent des de dins. Què ens pot explicar que faci aquest òrgan jurisdiccional una mica més proper als operadors forenses (advocats, jutges i magistrats de primera instància, etc.)?

És un tribunal de cassació, en què abandones el judici dels fets i et centres en la interpretació correcta del dret, per a la qual cosa, lògicament, tens en compte el que ha passat, tal com s'ha declarat provat pels tribunals d'instància. És un judici eminentment jurídic. Quan es duu a terme,

no es pensa tant en la justícia del cas concret com en la seguretat jurídica que genera una jurisprudència clara.

Sens dubte, la seva carrera en la jurisdicció és aclaparadora, confirma això que amb feina, feina i més feina es pot aconseguir tot el que un es proposi?

Cal treballar, però també estem a la mercè de tenir bones oportunitats i d'aprofitar-les. Però sí, cal treballar. Per regla general, a la carrera judicial no deixes de treballar mai, ja estiguis en un jutjat unipersonal, en una audiència o al Suprem. Sempre tens els casos que demanen de tu un esforç per estudiar-los i resoldre'ls, i sempre disposes de menys temps del que seria raonable.

Un dia va escriure sobre l'ètica del jutge. Actualment, els mitjans de comunicació han posat els focus amb molta freqüència sobre el poder judicial. No li sembla que els membres de la nostra judicatura – sobretot en el cas d'òrgans jurisdiccional unipersonals– es troben, de vegades, una mica sols?

Sí. Tot i que sempre ha estat així. La diferència és que fa anys es partia d'una consideració més gran cap al jutge, de manera que l'opinió pública el jutjava amb una mica més de respecte. Reconec que les meves companyes i companys que exerceixen als tribunals unipersonals estan exposats a més tensió que abans. L'opinió pública és injusta quan es fixa únicament en algunes disfuncionalitats i perd de vista que el més normal és que la majoria de jutges es dediquin de manera esforçada a la feina.

Poques persones coneixen més bé que vostè els racons de l'Administració de justícia. Què els diria als pessimistes irredempts que s'entossudeixen a afirmar que això de la Justícia a Espanya gairebé no té remei?

Això és molt dir. No conec pas tots els racons de l'Administració de justícia: conec el que he viscut, els tribunals en què he treballat i el que he pogut veure de prop. Comptant amb això, m'atreveixo a dir que hi ha jurisdiccions, com és la social i la civil, que funcionen relativament bé, ja que els temps de resposta (durada del procediment) són raonables si els comparem amb el que passa en altres països europeus. Això, sens perjudici que sempre, aquí i a qualsevol lloc, hi ha "casos desgraciats" que, per la raó que sigui, es compliquen i la resolució es dilata excessivament

la Llei de planta de jutjats i tribunals, que va generar moltes places de magistrat. Em va correspondre anar a un jutjat de primera instància de Barcelona, l'any 1992, just abans de les Olimpíades. El jutjat estava absolutament "embussat". Recordo haver treballat molt, i de valent, per posar-lo al dia. Era més jove, tenia més força que ara, tot i que menys experiència i encara no havia adquirit el pòsit jurídic necessari que sol deixar haver jutjat molt i a consciència, això és, estudiant molt bé el que ha passat i el dret. El "bon jutge" es fa. Hi ha persones que neixen amb aptituds, però amb

en el temps. No podem jutjar la tasca en aquestes jurisdiccions pels casos excepcionals sinó per la mitjana general, i aquesta no és dolenta. Podria ser millor i intentem que ho sigui. Els jutges som conscients que una solució justa a un problema, si arriba tard, no serveix per a res.

Tinc la impressió que la sensació de retard a l'Administració de justícia ve determinada pels casos penals més mediàtics, la instrucció dels quals s'ha dilatat excessivament en el temps. Sense voler entrar en les causes –que moltes vegades són alienes als jutges que els instrueixen i tenen a veure més amb els qui estan interessats a retardar el procediment mitjançant estratagemes que torpedinen la instrucció, i que no és possible rebutjar de ple, ja que estan encobertes per presumptes garanties processals– em sembla que caldria millorar el procediment d'instrucció, per dotar-lo de més agilitat.

A més, caldria tornar als jutjats de districte, que s'encarregaran de resoldre les faltes i, en general, les qüestions menors.

Per si tot el que ha comentat fos poc, vostè és doctor en Dret. Què va propiciar que s'embranchés també en la recerca?

Va ser una cosa que vaig decidir tot just vaig prendre possessió com a jutge. De fet em vaig matricular al programa de doctorat quan vaig poder. Ho vaig fer perquè vaig pensar que em resultaria molt útil i ho va ser més del que em podia imaginar. Primer, la feina en si mateixa, que a banda que és apassionant, ja que t'obsessiones amb un tema que en aquell moment et sembla el més important i decidis del món, et familiaritza amb un estudi del dret més rigorós i especulatiu, amb el tractament de les fonts i et porta a afinar més en l'argumentació jurídica. Després, el títol de doctor, que en principi sembla que només serveix per a la carrera universitària, et dóna una autoritat sobre el que has estudiat, i t'obre les portes de les àgones on té lloc el debat jurídic més especulatiu. No em peneideixo d'haver-ho fet.

Qualsevol que hagi fet una tesi doctoral li deu molt al director, encara que només sigui per la generositat que hi ha darrere del temps i la dedicació prestada a la direcció. Jo ho estic al professor José Massager, que va ser qui em va dirigir la tesi.

¡Ha estat també docent, concretament de Dret Mercantil. Encara té ocasió d'impartir

docència? Troba a faltar exercir com a professor?

Després de llegir la tesi doctoral, l'any 1997, vaig ser professor associat de Dret Mercantil durant catorze anys a la Universitat Pompeu Fabra. Fins que vaig arribar al Tribunal Suprem vaig poder compaginar-ho amb la tasca judicial, ara ja no. Una mica sí que ho trobo a faltar.

La docència universitària, tot i que no estigui gaire ben compensada econòmicament, és molt formativa per al mateix docent. T'obliga a estructurar molt bé el coneixement i, quan ho fas, descobreixes les llacunes o les qüestions respecte de les quals tenies un coneixement més superficial.

Encara que els alumnes de Dret han d'adquirir coneixements de dret positiu, és més important que captin la lògica pròpia que subjeu a cada institució, que permet entendre millor la seva regulació.

Els professors, sobretot els joves, ens preguntem sovint què podem fer perquè els alumnes aprenguin, estiguin atents a l'aula i, fins i tot, gaudeixin de les classes... Segur que vostè ens pot donar tres o quatre consells per al nostre professorat novell...

No he reflexionat prou sobre això ni em sembla que sigui la persona més adequada per donar el consell que em demana, però tinc clar que quan els alumnes no et segueixen, no serveix de res donar-los a la culpa a ells.

Crec que cal explicar amb entusiasme i naturalitat, sense sobreactuar, i despertar l'interès per la matèria. Provar de fer intel·ligible el que s'explica, buscar punts de referència dins del patrimoni comú de coneixements dels qui escolten per, a partir d'aquests, poder descobrir el sentit de les institucions jurídiques que expliquem. Tot i que els alumnes de Dret han d'adquirir coneixements de dret positiu, és més important que captin la lògica pròpia que subjau a cada institució, que permet entendre'n més bé la regulació.

Tant pel títol de la tesi doctoral ("La retroacció de la fallida") com de moltes de les obres científiques que ha publicat, és innegable que ha sentit una especial atracció pel dret concursal. Ara, desgraciadament, és una disciplina a l'ordre del dia. Quina opinió li mereix el sistema concursal espanyol? I, sobretot, ha anat donant bons resultats en aquests últims anys de crisi econòmica aguda?

La Llei concursal de 2003 va posar ordre i claredat en el caos normatiu anterior. No obstant això, el concurs de creditors no és la solució més idònia per encarrilar la crisi empresarial. En algun cas ho pot ser, però per regla general és car i lent, no s'adequa a l'agilitat amb què cal afrontar les crisis empresarials. Per aquesta raó, han anat aflorant institucions preconcursores, com ara els acords de refinançament i ara l'acord extrajudicial de pagaments introduït amb la Llei d'emprenedors, que ja marquen una tendència a reduir la intervenció judicial, que estic segur augmentarà amb el temps.

En el seu currículum, tan extens, encara hi ha lloc per a més: vostè és membre de l'Acadèmia de Jurisprudència i Legislació de Catalunya des del 2010. Què aporta aquesta institució a la societat?

No hi ha dubte que, com totes les institucions, aquesta corporació ha anat evolucionant respecte del que va ser el seu sentit originari, quan es va fundar, al segle XIX. L'Acadèmia reuneix un grup de juristes, que exerceixen o han exercit diverses professions jurídiques o acadèmiques i, per tant, amb experiència i sentit jurídic. Les seves reflexions en comú permeten comprendre més bé els problemes jurídics que afloren a la nostra societat i aportar una visió desinteressada per millorar-ne la regulació i la resolució dels conflictes en què afloren.

SER
COMPARTIR
CRÉIXER

Agrupació Alumni UIC

Per sentit de pertinença

Per retrobar-te amb els teus companys

Per seguir en contacte amb la teva universitat

Per millorar la teva formació

Per donar oportunitats a les noves generacions de graduats

Per col·laborar amb el finançament de les activitats de la UIC

Per mantenir viu el teu esperit universitari

NETWORKING

Els nostres Alumni

Jorge Carreras Guixé

Dret '05

www.bufetecarreras.com

Vaig començar a treballar al Bufet Piero Viganego, dedicat al dret internacional, però l'any 2008 em vaig convertir en adjunt al soci mercantil del Bufet Miralbell. El maig de 2012 vaig decidir començar un projecte professional propi i em vaig associar amb Purificación Pérez López, que també és Alumni, i amb dos advocats més, per crear www.adunatioabogados.com. Es tracta d'un bufet virtual. Actualment sóc soci al Bufet Carreras, empresa i despatx familiar que vaig fundar amb el meu pare, Jorge Carreras del Rincón. Estem enfocats al món de l'empresa i l'emprenedoria, prestem assessoria i també representació en la resolució de conflictes.

Tatiana Cucurull Poblet

Dret '07

Després d'haver exercit la professió d'advocada creant un despatx propi, fa un parell d'anys vaig orientar la meua carrera professional a l'àmbit de la recerca científica. Així doncs, ara estic elaborant la tesi doctoral basada en l'empresa familiar.

Gabriel Gili Cantarell

Dret '07

Actualment treballo a Rey Abogados com a penalista. La meua especialitat és la violència de gènere i els menors.

Jose Luis Salido Bellmunt

Dret '06

www.sbabogados.es

Després d'haver treballat uns anys com a advocat en diferents departaments jurídics d'agències de propietat industrial de prestigi internacional reconegut em vaig llançar, ja fa dos anys i amb el suport de la meua germana i el pare, al món dels emprenedors i vam crear la nostra pròpia firma jurídica. El que pretenem és un assessorament jurídic especialitzat de qualitat amb proximitat i tracte personalitzat per a cada client, acompanyant-lo i assessorant-lo durant tot el procediment. Actualment sóc soci al bufet SB Abogados. És un despatx familiar dedicat bàsicament al dret laboral, al dret processal civil i penal i al dret de la propietat industrial (patents i marques).

Marta Llorens Ferrer

Dret '07

Sóc la secretària del Consell Comarcal de la Selva. La meua feina consisteix a assessorar l'ens local, essencialment en dret administratiu, i també, en matèria de personal, l'assessoro pel que fa a la contractació pública, concretament la relacionada amb serveis públics. També aixeco acta en els plens i dono fe pública de totes les actuacions de la corporació. A més, el mes d'abril passat em vaig doctorar en Dret, la qual cosa em va obrir les portes de l'Escola de Procuradors de Barcelona, en què assessoro en matèria de formació continuada els professionals col·legiats, i dirigeixo el Centre d'Estudis Procura.

María Batlle Mercadé

Dret '08

Actualment curso el Postgrau en Gestió d'Empreses de la Indústria de la Música (DGIM) a la UPF i faig les pràctiques al Departament de Booking de The Project (www.theproject.es), una empresa que gestiona esdeveniments musicals com el Festival Internacional de Jazz de Barcelona; certàmens, grans convocatòries i actes per a empreses.

Víctor Morera Sandiumenge

Dret '06

www.moreraadvocats.com

Sóc advocat en exercici al despatx Morera Advocats a Igualada. Es tracta d'una empresa familiar encapçalada pel meu pare.

Aina Maragall Munar*Dret '09*

Després d'una etapa de cinc anys al Departament de Dret Públic de Garrigues Barcelona, començo una nova etapa professional a Madrid, al despatx d'advocats Cuatrecasas, al Departament de Dret Públic.

Claudia Mur Doménech*Dret '09*

Exerceixo d'advocada al despatx Ayuso Advocats, especialitzat en dret de família: dret matrimonial (separacions i divorcis), adopcions i desempament de menors.

María Gibau Xalabarder*Dret '12*

Actualment treballo com a advocada en pràctiques al bufet d'advocats Grau&Angulo, especialitzats en propietat industrial i intel·lectual. Individualment, col·laboro en assumptes de marques i dissenys tant espanyols com comunitaris o internacionals en les diferents fases del procediment penal.

Luis-V. Puig Fdez-Tubau*Dret '12*

Sóc emprenedor. Vaig idear i vaig engagar iCoworking, un centre de coworking i negocis en el qual ofereixo espais per a emprenedors, empresaris i autònoms, etc. L'objectiu és oferir una plataforma de serveis perquè desenvolupin els seus projectes i potenciïn els seus negocis.

Tatiana Cucurull, Gabriel Gili, Marta Llorens i Pilar Rey

J. Luis Salido, Victor Morera, Pilar Rey i Jorge Carreras

Maria Batlle, Claudia Mut, Aina Maragall i Pilar Rey

Diego Pellegrino, Maria Girbau, Luis Puig i Pilar Rey

NETKNOWING

Els nostres professors

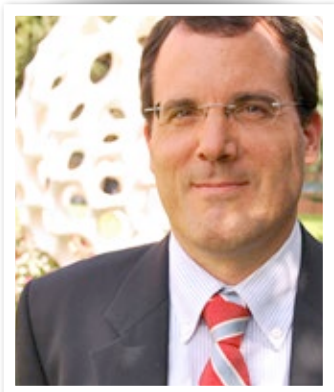
PROF. DR. JAVIER JUNCEDA MORENO (Àrea de Dret Administratiu)

- (1) Ha publicat els articles següents: «La ejecución de sentencias dinerarias que produzcan trastorno grave a la hacienda de la administración condenada», *La Administración Práctica* [Thomson Reuters Aranzadi], núm. 4 (2013), p. 23-40; «El contencioso ambiental», *Perspectiva*, núm. 12 (2013), p. 12-27; «A propósito de las asociaciones de municipios», *Revista Española de Derecho Administrativo* [Civitas: Thomson Reuters], núm. 159, (2013), p. 15-30; «El control de las sociedades de economía mixta gestoras de servicios municipales», *La Administración Práctica* [Thomson Reuters Aranzadi], núm. 9 (2013), p. 21-31..
- (2) Ha estat nomenat membre del Consell de Redacció de la revista *Avances*, de la Facultat de Dret de la Universitat de Cajamarca, Perú.

PROF. DRA. TIZIANA DI CIOMMO (Àrea de Dret Processal)

El 21 d'octubre passat, la professora Di Ciommo va presentar la monografia *La crisis de la justicia civil italiana* al Col·legi d'Advocats de Barcelona, en un acte presidit pel degà, Oriol Rusca; el catedràtic de Dret Processal (URV) Dr. Joan Picó; la professora titular de Dret Processal (UPF) Dra. Belén Mora; Javier Zuloaga, advocat de l'Estat en excedència, i Esteve Grimal, president del Grup d'Advocats Joves.

PROF. DR. CARLOS ESPALIU BERDUD (Àrea de Dret Internacional)

- (1) Entre el 13 i el 17 de novembre, el professor Espaliú, de la Facultat de Dret de la UIC, va participar en un col·loqui internacional a Beirut (Líban) per commemorar el primer centenari de la Facultat de Dret i Ciències Polítiques de la Universit  Saint-Joseph de Beirut, sobre el tema *De la p rennit  et de la temporalit  du droit*. El professor Espaliú va presentar una comunicació titulada «De la vie et de la mort des normes imp ratives en droit international». A l'esdeveniment hi van assistir una trentena de professors arribats de deu països d'arreu del món, en particular del Líban i de França. La UIC està negociant un acord de col·laboració amb aquesta important universitat de l'Orient Mitjà.
- (2) A l'octubre va obtenir l'acreditació de Recerca d'AQU.
- (3) Va presentar una comunicació amb el títol «Inmunitad vs. impunidad de los altos cargos del Estado por comisión de crímenes internacionales en la jurisprudencia de la Corte Internacional de Justicia» a les XXV Jornadas Ordinarias de la Asociación Española de Profesores de Derecho Internacional y Relaciones Internacionales, que tractaven sobre *La gobernanza del interès público global* i que es van celebrar a la Universitat Pompeu Fabra, a Barcelona, el 19 i 20 de setembre de 2013.

ELS PROFESSORS DOCTORS CAROLINA FONS, TIZIANA DI CIOMMO, JUAN ANTONIO ANDINO I CARLOS DE MIRANDA (integrats a l' rea de Dret Processal)

Els professors doctors CAROLINA FONS, TIZIANA DI CIOMMO, JUAN ANTONIO ANDINO i CARLOS DE MIRANDA (tots ells integrats a l' rea de Dret Processal) han participat, cadascun amb un article doctrinal individual, en l'obra col·lectiva *Principios y garantías procesales. Liber Amicorum en homenaje a la profesora M.  Victoria Berzosa Francos*, dirigida pel professor. Dr. Joan Picó i Junoy, catedràtic de Dret Processal (URV), i editada per J. M. Bosch. Amb més de sis-centes pàgines i la col·laboració de diversos catedràtics i professors titulars de la disciplina, l'obra ha vist la llum amb motiu de la jubilació de la Prof. Dra. Victoria Berzosa Francos (UB), que ha participat activament en els seminaris interns de l' rea de Dret Processal de la UIC.

PROF. BERBEROFF AYUDA ( rea de Dret Administratiu)

Ha estat nomenat coordinador del curs teòric i pràctic per a l'accés a la categoria de magistrat especialista de l'ordre contenciós administratiu, que s'imparteix a l'Escola Judicial (CGPJ).

TROBADA AMB

Gabriel Gili Cantarell

Dret '07

Entrevista realitzada per:
Consuelo León

Va arribar a la UIC com a segona opció després d'estudiar en una universitat pública en la qual dedicava més temps a l'hoquei que als llibres. Aquí va conèixer la seva dona i va descobrir la seva veritable vocació professional: el dret penal. Actualment treballa a Rey Advocats i coneix a fons camps tan espinosos com la violència de gènere i la delinqüència juvenil.

La UIC va suposar en la teva vida un abans i un després.

Vaig venir aquí amb un ultimàtum. Estava més centrat en l'hoquei —quatre hores diàries— que en els llibres. Era la meva segona oportunitat i la vaig aprofitar. Aquí vaig conèixer la meva dona, la Jessica, i vaig fer molt bons amics. A la classe només érem sis nois, de manera que estàvem molt ben cuidats. En realitat, a quart ja m'havia posat les piles, estudiava alhora primer de criminologia i el segon trimestre ho vaig compaginar, a més, amb el pràcticum a Rey Advocats, on encara treballo ara.

Reconeixes que de primer a quart vas evolucionar de manera clara, oi?

Sens dubte; a primer i a segon no entens el dret, però a tercer fas un clic. A més, sol coincidir amb el fet que et centres en el que vols fer. La mentoria i el seguiment de professors també és fonamental per a aquest procés de maduració. És la teva pròpia carrera la que has de treballar. Els professors van ser, de fet, els meus mentors; tinc un gran record de Javier Junceda, que em va oferir pràctiques al seu despatx de civil; també estic molt agraït a Guillermo Benlloch, que és jutge a Barcelona i professor associat. I, per descomptat, a Carlos Rey, amb qui vaig començar a descobrir el dret penal en les classes que feia a la UIC; avui tinc el privilegi de treballar diàriament amb ell i això em permet aprendre d'una persona que és un referent del dret penal espanyol.

Què és el més important que vas aprendre en aquest inici de vida professional?

Vaig aprendre a treballar. Et deien: «Fes un poder per a un plet, el necessita un client». I jo em pensava que es tractava d'escriure un testament, quan es tractava de fer quatre línies en les quals es digués el nom dels procuradors i dels advocats que el notari havia d'incloure en el poder per a plets.

Què agraeixes a la facultat?

En el pràcticum vaig aprendre moltes d'aquestes coses, especialment quan vaig treballar al costat d'un jutge tant al jutjat penal com al d'instrucció. Vaig aprendre a humanitzar-los, són persones. Veus molts judicis i així aprens a argumentar, a preguntar, a fer al·legacions finals.

Una altra cosa que feia i que

“En el Dret Penal hi ha molta pressió i la responsabilitat és enorme doncs no estàs reclamant només diners sinó que es tracta de vides.”

em va resultar molt útil és que agafava les causes i feia un índex de cadascuna, n'identificava les parts. Allò era un exercici de conceptualització molt bo i, a més, una manera d'aplicar tot el que havia après a les classes. Desenvolupes una manera personal de fer els guions amb els quals després has d'argumentar. Va ser tot un rotatge per a la meva incorporació com a penalista, l'any següent, a Rey Advocats, on treballo des de ja fa set anys.

Per què vas escollir el dret penal?

És una especialitat que a classe agrada molt, tothom hi participa perquè hi ha temes en certa manera morbosos, però després ningú no s'hi dedica. En el meu entorn —família, amics— em deien: dedica't al civil, a l'empresa, però jo ho tenia clar. Quan treballes en el que realment t'apassiona, les hores no compten i el fracàs es minimitza.

M'Imagino que és una especialitat molt dura.

Requereix un plus. Hi ha molta pressió —volum de treball, casos durs, mitjans

de comunicació, opinió pública— i la responsabilitat és enorme, ja que no reclames només diners, sinó que es tracta de vides. A més, hi ha un risc personal que obliga a preservar la intimitat d'una manera especial. La meua identitat a Internet, l'he d'esborrar periòdicament. I, finalment, potser el més important: és una feina que requereix tenir el cap molt centrat, estar equilibrat i saber el que és blanc i el que és negre sense cedir a pressions o a actituds còmodes o pactistes.

Quin és el secret del prestigi no tan sols professional, sinó també mediàtic del despatx Rey Advocats?

No tenim pàgina web, no hi ha promoció de cap mena, només feina. El nostre bufet és conegut per l'opinió pública exclusivament per la seva reputació. Davant els requeriments de la premsa, una premissa molt clara: respondre al que ens pregunten, però no buscar-los; si ens truquen, contestem, però evitem sempre els judicis paral·lels als diaris, un aspecte que als jutges no els fa cap gràcia.

T'has especialitzat en violència de gènere. La informació que tenim sobre aquest tema no ens arriba precisament d'un penalista. Com vius aquest problema social?

És un tema greu, però hi ha abusos. Quan hi ha una denúncia, l'endemà s'activa un procés difícil de parar que, a més, pot desembocar en la custòdia, el pis i la pensió per a la dona de manera immediata. La majoria dels casos es resolen amb un acord, però el sistema afavoreix que aquest mecanisme es pugui plantejar com una manera ràpida d'aconseguir beneficis per a ella abans de plantejar la demanda de divorci al cap d'un mes.

Aquest any, a l'agost vaig estar de guàrdia de violència de gènere. Només a Barcelona, entre els dies 12 i 15 d'aquest mes va haver-hi quinze detinguts diaris per aquest delictes. Molts d'aquests casos s'intenten paralitzar

l'endemà. Diuen: «No passa res, ens hem reconciliat»; però el procediment ja està incoat.

És un tema en el qual cal que siguem molt curiosos, i que moltes vegades s'exerceix com un mitjà de pressió sense mesurar-ne les conseqüències. Un procediment penal és un tema molt seriós.

Entre els joves el tema adquireix un caire especialment dramàtic

Pugen molt forts, amb molta informació extreta de les noves tecnologies, i disposen de les possibilitats d'assetjament que obren les xarxes socials.

De vegades, vídeos gravats, enviats al xicot amb qui trenques després, generen una espiral difícil de parar una vegada s'ha escampat per la xarxa. Sembla que la nova reforma del Codi Penal penarà la

divulgació no autoritzada d'enregistraments o imatges obtingudes amb el consentiment de la víctima, però que es divulguen sense la seva aprovació, en els casos en què afecti greument la seva intimitat. En l'esperit de la llei hi ha la voluntat de frenar l'ús indiscriminat d'imatges que poden afectar negativament no tan sols la vida professional de les persones, sinó també el seu àmbit personal, i provocar crisis d'angoixa, malalties psíquiques i, en el pitjor dels casos, suïcidis.

Els menors en acolliment s'han duplicat. Els centres no donen l'abast i m'imagino que aquesta situació es nota als jutjats.

La Llei del menor, que comprèn dels catorze als divuit anys, en certa manera, els protegeix: les seves accions delictives només tenen conseqüències lleus en la

“Només a Barcelona, entre els dies 12 i 15 d'agost va haver-hi quinze detinguts diaris per violència de gènere”

majoria dels casos, ja que es vol fomentar la reeducació del menor, i a més no deixen antecedents; però el compliment de la majoria d'edat els separa d'una situació molt diferent: una mesura lleu aplicada a un menor per un delictes determinat i la pena de presó que s'aplica a un adult per aquest mateix delictes.

La majoria són estrangers, els seus pares no poden mantenir-los i als centres d'acolliment en comptes de reeducar-se s'ajunten amb menors que sovint l'exemple que han viscut és la marginalitat i la delinqüència, de manera que és fàcil «desviar-se» del camí. No és culpa dels centres ni dels seus educadors, que s'esforcen al màxim per aconseguir que els menors tirin endavant amb els escassos mitjans que tenen, sinó de l'ambient que es pot generar. Per aquest motiu és tan

important que es rehabilitin en un entorn familiar durant un temps.

Un aspecte que cal tenir en compte és el creixent nombre de joves que es barallen per conflictes generats a la xarxa. Hi ha una web en la qual es pregunten aspectes sobre la vida de les persones i es respon anònimament. Les conseqüències són tremendes, amb violència també entre noies.

M'Imagino que tens una opinió sobre la doctrina Parot.

En aquest tema, a parer meu, s'ha «crucificat» Estrasburg, però en realitat vivim de les conseqüències del Codi de 1973; llavors no pensàvem que al cap de trenta anys passaria això.

Jo, particularment, sóc partidari que l'Estat indemnitzï aquests reus, perquè

aquests diners van directament a reparar el dany causat a les famílies, ja que molts d'aquests assassins són insolvents, i les famílies a qui han fet tan mal no han rebut ni un euro de les indemnitzacions al pagament de les quals aquests van ser condemnats.

Gabriel, com t'ha ajudat la teva família en una feina esgotadora i exigent com la teva?

Ha estat fonamental. La Jessica, la meva dona, sempre ha cregut en mi, sovint em diu que acabaré sent el millor penalista. Si a això hi afegeixes que m'encanta la feina que faig... És que no em cansen els expedients. Tinc dues filles: la Núria i l'Ariadna, de tres i sis anys, de les quals gaudeixo poc, però les meves tres dones són, sens dubte, la meva veritable energia.

NOVETATS LEGISLATIVES

Actualitat legislativa

En aquest número hem decidit adoptar un enfocament diferent de l'anterior. Si aleshores ens limitàvem a ressenyar diverses novetats legislatives importants, i esmentàvem expressament les modificacions legals que comportaven respecte a altres textos normatius, aquesta vegada hem cregut convenient aprofundir en les novetats més destacades dels últims mesos.

I. Llei 1/2003, de 14 de maig, de mesures per reforçar la protecció als deutors hipotecaris, reestructuració de deute i lloguer social

No cal fer cap comentari sobre l'oportunitat social i legal de la norma que ens ocupa. Sobre el contingut del text, destaquen els aspectes següents:

- (i) La previsió de suspensió immediata i per un termini de dos anys dels desnonaments de les famílies en situació de risc greu d'exclusió social (entre les quals s'inclouen les famílies nombroses, les famílies monoparentals amb dos fills al seu càrrec, les que tenen menors de tres anys o algun membre afectat per una discapacitat o en situació de dependència), les víctimes de violència de gènere i els deutors hipotecaris que es trobin en situació de desocupació i que, alhora, hagin esgotat totes les prestacions socials disponibles.
- (ii) Pel que fa a les hipoteques constituïdes per a l'habitatge habitual, els interessos de demora es limiten a tres vegades l'interès legal dels diners. En particular, es prohibeix la capitalització dels interessos. Així mateix, es potencia la venda extrajudicial —com a solució alternativa a la subhasta— i es reforça la independència de les societats de taxació respecte a les entitats de crèdit.
- (iii) Es limita el termini d'amortització del préstec o crèdit garantit a un màxim de trenta anys quan el finançament tingui com a objectiu adquirir, construir o rehabilitar l'habitatge habitual.
- (iv) En l'àmbit processal, s'estableix com a causa d'oposició a l'execució el fet que el títol executiu contingui clàusules abusives. D'altra banda, es facilita l'accés de postors a les subhastes i es

relaxen una mica les exigències imposades als licitadors, als quals es donen facilitats per impulsar la seva participació efectiva en les vendes públiques.

- (v) Es preveuen mesures substitutives de l'execució hipotecària i, més concretament, la dació en pagament de l'habitatge habitual, que actua, d'aquesta manera, com a *datio pro soluto*.

II. Llei 4/2013, de 4 de juny, sobre mesures de flexibilització i foment del mercat del lloguer d'habitatges

Tal com es desprèn de la mateixa denominació del text normatiu, l'objectiu últim d'aquesta Llei és flexibilitzar el mercat del lloguer, amb la qual cosa es vol imprimir un dinamisme més gran a la contractació locatícia.

Els aspectes més rellevants de la norma són —sense ànim de ser exhaustius— els següents:

- (i) Es redueix la pròrroga obligatòria a tres anys —des dels cinc de la regulació derogada— i la tàcita a un sol any.
- (ii) Es faculta l'arrendador a resoldre el contracte, transcorregut el primer any, en cas que necessiti l'habitatge per a ell mateix o per a algun familiar, i a aquest efecte n'hi ha prou que comuniqui aquesta circumstància a l'arrendatari amb dos mesos de marge.
- (iii) Es preveu, una vegada hagin transcorregut sis mesos des de la formalització del contracte, el lliure desistiment de l'arrendatari,

que haurà d'abonar una penalització d'un mes de renda per cada any que resti de vida al contracte.

- (iv) Es dóna una rellevància més gran a la llibertat de pacte, amb l'únic límit que els acords particulars a què s'hagi arribat no contravinguin la Llei i no comportin perjudicis per a la part arrendatària.
- (v) S'imposa la inscripció obligatòria del contracte en el Registre de la Propietat, com a pressupòsit necessari per fer valer el negoci jurídic davant de tercers.

Aquesta norma —que no tracta dels arrendaments turístics— s'aplica als contractes de lloguer celebrats a partir del moment en què va entrar en vigor —6 de juny de 2013—, excepte en els supòsits en què les parts pactin expressament acollir-se a la nova regulació encara que la data d'atorgament del contracte sigui anterior a la data esmentada més amunt.

III. Llei 9/2013, de 4 de juliol, d'ordenació dels transports terrestres

La pretensió principal del text normatiu és adequar l'ordenament sectorial espanyol a l'abundant legislació comunitària que ha vist la llum els últims anys.

D'entre totes les innovacions que comporta la llei respecte al marc normatiu intern anterior, cal destacar:

- (i) L'enduriment evident de les condicions d'accés al mercat del transport terrestre. S'introdueix la figura del «gestor de transport», que han de tenir totes les empreses del sector. Per dur a terme la funció de gestor del transport, s'han de complir diversos requisits, tant de competència professional com d'honorabilitat (la qual es pot perdre com a conseqüència de sancions i d'una inhabilitació).
- (ii) S'ha de disposar de capacitat financera, que, a banda de l'acreditació que es disposa d'una reserva de 9.000 euros per al primer vehicle i de 5.000 euros per a cada camió addicional, com-

porta el compliment rigorós de les obligacions fiscals i socials que escaiguin durant l'exercici corresponent.

- (iii) S'exigeix disposar de domicili fiscal i social, així com treballar amb vehicles matriculats a Espanya i tenir un equipament tècnic i administratiu adequats, la qual cosa s'ha d'acreditar l'any 2016. L'any 2017 l'Administració procedirà a fer les comprovacions oportunes.
- (iv) El règim sancionador s'ha polaritzat, de manera que la majoria de sancions s'han reduït un 30 % —de mitjana—, mentre que les sancions greus s'han incrementat fins a un 70 %. La reducció de la multa per pagament immediat s'ha fixat en un 30 %.
- (v) Encara que la Llei reconeix acció directa del transportista davant del carregador, no ha quedat especificat de manera correcta si aquesta acció també es pot aplicar davant de carregadors en situació concursal o estrangers.

IV. Llei 14/2013, de 27 de setembre, de suport als emprenedors i a la seva internacionalització

En el text legal que ens ocupa destaquen dos aspectes. Són els següents: la figura de l'«emprenedor de responsabilitat limitada», d'una banda, i la nova modalitat societària de la «societat limitada de formació successiva», de l'altra. Tractarem tot seguit aquestes dues qüestions de manera individualitzada.

a. L'emprenedor de responsabilitat limitada

Amb la creació d'aquesta figura es pretén, fonamentalment, evitar que la responsabilitat derivada de deutes empresarials es pugui fer efectiva sobre el patrimoni personal de l'emprenedor. Especialment, es vol protegir l'habitatge habitual de l'emprenedor.

Per tenir l'empara d'aquest règim legal de protecció, s'han de complir els requisits següents:

- (i) que l'habitatge no estigui destinat a l'activitat empresarial o professional;
- (ii) que el valor de l'immoble no superi els 300.000 euros;
- (iii) que l'emprenedor estigui inscrit en el Registre Mercantil corresponent al seu domicili, on s'ha hagut d'haver consignat l'immoble que es vol que quedi subjecte a aquest mecanisme de protecció, i
- (iv) que en el full registral corresponent a l'immoble que es vol preservar d'una eventual execució derivada de deutes de l'empresa, s'hi hagi fet constar la condició d'emprenedor de responsabilitat limitada.

Amb tot, convé tenir ben present que els emprenedors no es podran beneficiar d'aquest règim en els supòsits següents:

- (i) quan els deutes s'hagin contret abans de l'esmentada inscripció en el Registre Mercantil (excepte quan hi hagi consentiment unànim i exprés dels creditors), i

- (ii) quan els deutes resultin d'obligacions tributàries o amb la Seguretat Social.

L'adquisició de la condició d'emprenedor de responsabilitat limitada comporta un seguit d'obligacions. Són aquestes:

- (i) Cal esmentar, en tota la documentació, jurídica i comercial, la condició d'emprenedor de responsabilitat limitada o incloure-hi la sigla ERL, juntament amb les dades registrals.
- (ii) S'han d'observar les obligacions mercantils comptables —presentació de comptes anuals i, si escau, de l'informe d'auditoria— exigibles a les societats unipersonals de responsabilitat limitada.

b. La societat limitada de formació successiva

Amb un règim substancialment idèntic al de les societats limitades, la seva especificitat resulta de la possibilitat de constituir-se sense haver de desemborsar el capital social mínim.

El que es pretén, en darrer terme, és que els recursos propis d'aquesta mena d'empreses es nodreixin dels resultats de l'activitat. En altres paraules, es tracta de buscar l'autofinançament.

Com a contrapartida a l'alleugeriment de l'exigència de dotació inicial de capital, es preveu una obligació específica i més severa de dotar la reserva legal, que haurà de fer-se pel 20 % del benefici obtingut al final de l'exercici. D'acord amb el que s'ha dit fins ara, es prohibeix la distribució de dividendes si el patrimoni net és igual o inferior al 60 % del capital social mínim per a la constitució d'una societat limitada ordinària.

Finalment, interessa subratllar la limitació que s'estableix respecte a la retribució anual de socis i administradors, que no podrà excedir el 20 % del benefici del patrimoni net. En cas de liquidació, si el patrimoni fos insuficient per atendre el pagament de les obligacions, els socis i administradors respondran solidàriament del desemborsament del capital mínim requerit per les SL.

V. Reial decret 235/2013, de 5 d'abril, pel qual s'aprova el procediment bàsic per a la certificació de l'eficiència energètica dels edificis

Es tracta, en darrer terme, de la transposició de la Directiva 2010/31/UE del Parlament Europeu i del Consell, de 19 de maig de 2010.

El Reial decret exigeix que es posi a disposició dels adquirents o usuaris d'edificis un certificat d'eficiència energètica, que ha de contenir informació objectiva sobre l'eficiència energètica de l'immoble i va-

lors de referència que permetin que els destinataris de la informació l'avaluin. Convé precisar que no recull cap catàleg de requisits mínims d'eficiència energètica, ja que aquest aspecte es deixa per a un futur Codi Tècnic de l'Edificació.

El certificat esmentat tindrà una validesa no superior a deu anys.

NOVETATS JURISPRUDENCIALS

En aquest número, ens proposem donar per acabada la revisió de la crònica de jurisprudència elaborada pel Tribunal Suprem, respecte als anys judicials 2011 i 2012, que es va iniciar en un número anterior. Es vol assenyalar expressament que aquesta revisió no pretén ser exhaustiva, ni tampoc ho pot ser, ateses les limitacions d'extensió d'aquesta obra. Així doncs, qui vulgui aprofundir en el contingut de la crònica objecte d'anàlisi, hi pot accedir a través de l'adreça d'Internet següent:

http://www.poderjudicial.es/cgpj/es/Poder_Judicial/Tribunal_Supremo/Actividad_del_TS/Cronica_de_Jurisprudencia

Dret Civil i Mercantil

* VALIDESA DE LA NOTIFICACIÓ TELEMÀTICA DE LA QUALIFICACIÓ REGISTRAL

Sentència del Tribunal Suprem, Sala Primera, en ple, del 20.09.2011 (RC 307/2008)

- **Resum:** serveix qualsevol mitjà que permeti tenir constància que l'interessat o el seu representant ho han rebut, així com per tenir constància de la data, la identitat i el contingut de l'acte notificat, incorporant a l'expedient l'acreditació de la notificació efectuada. Prossegueix incloent entre aquests mitjans els que són resultat de les noves tècniques i mitjans electrònics, informàtics o telemàtics si l'interessat ho hagués manifestat així en el moment de la presentació del títol i en queda constància fefaent.

* LEGITIMACIÓ DEL REGISTRADOR PER IMPUGNAR LA RESOLUCIÓ DICTADA PER LA DIRECCIÓ GENERAL DELS REGISTRES I DEL NOTARIAT

Sentència del Tribunal Suprem, Sala Primera, en ple, del 20.09.2011 (RC 278/2008)

- **Resum:** es presenta aquesta legitimació sempre que la resolució de la Direcció General dels Registres i del Notariat pugui repercutir de manera efectiva i acreditada en l'esfera jurídica del registrador que la invoca, perquè afecti un dret o interès del qual sigui titular, el qual no s'identifica amb el que resulta de la defensa de la legalitat o disconformitat amb la decisió del superior jeràrquic respecte d'actes o disposicions de què se li encomana protecció, ni amb un interès particular que li impediria qualificar el títol per incompatibilitat, segons l'article 102 del Reglament hipotecari, sinó amb aspectes que s'hauran de concretar en la demanda normalment vinculats a una eventual responsabilitat civil o disciplinària del registrador.

* NUL·LITAT DE CONTRACTE SUBSCRIT ÚNICAMENT AMB UN DELS COPROPIETARIS

Sentència del Tribunal Suprem, Sala Primera, en ple, del 28.03.2012 (RC 1081/2007)

- **Resum:** com que es tracta d'un contracte de compravenda d'una cosa en comú subscrit per un dels copropietaris que provoca una alteració de la cosa en comú no consentida per tots els comuns,

es pot reputar nul, atesa la creença comuna de comprador i venedor que la cosa és pròpia d'aquest, la qual cosa posa de manifest un error en el consentiment.

* MARCA I TÍTOL NOBILIARI

Sentència del Tribunal Suprem, Sala Primera, en ple, del 14.09.2011 (RC 1431/2007)

- **Resum:** com que es tracta d'una marca constituïda per un títol nobiliari, s'han de destacar les diferències substancials que hi ha entre els drets sobre tots dos béns immaterials, atès que la distinció nobiliària no té com a funció principal individualitzar la persona sinó atorgar un tractament honorífic a favor d'alguna.

Dret Penal

* PROVA INDICIÀRIA

Sentència del Tribunal Suprem, Sala Segona, del 2.02.2012 (RC 1021/2011)

- **Resum:** la prova indiciària es basa en una hipòtesi per verificar, un element d'elecció que consisteix en la hipòtesi més acceptable que ha de triar el Tribunal d'entre totes les hipòtesis ofertes, i un raonament racional que exclouï altres possibles alternatives, les quals s'han de descartar quan siguin dubtoses, vagues, contradictòries o tan febles que no permetin la proclamació del fet que s'ha de provar.

* INTERVENCIÓ DE LES COMUNICACIONS

Sentència del Tribunal Suprem, Sala Segona, del 22.12.2011 (RC 93/2011)

- **Resum:** no requereix autorització judicial la intercepció de converses radiofòniques a través de xarxes d'ús públic.

* PROVA DE L'ADN

Sentència del Tribunal Suprem, Sala Segona, en ple, del 25.10.2011 (RC 10759/2011)

- **Resum:** recorda l'exigència d'assistència lletrada per obtenir les mostres de saliva o altres fluids de l'imputat detingut, quan aquests siguin necessaris per definir el seu perfil genètic.

* DILIGÈNCIA D'ENTRADA I REGISTRE

Sentència del Tribunal Suprem, Sala Segona, en ple, del 2.12.2011 (RC 11769/2011)

- **Resum:** es reputa il·legítima la pràctica del registre sense presència de qui ja estava detingut, malgrat que "si alguna cosa resulta de les dades de la causa és que, una vegada confiscada la droga i capturats els responsables del transport, no hi havia cap risc per posposar la diligència, ja, merament complementària, i perquè la distància entre el lloc de la presó del que ara recorre i casa seva es podria haver salvat amb facilitat en poc temps".

* CASSACIÓ I CONDEMNNA 'EX NOVO'

Sentència del Tribunal Suprem, Sala Segona, del 6.03.2012
(RC 888/2011)

- **Resum:** es considera impossible la condemna ex novo d'un acusat que hagi resultat absolt en el judici d'instància "quan la condemna requereixi entrar a examinar i modificar la convicció sobre els fets, ja que això exigiria la celebració prèvia d'una compareixença de l'acusat per ser escoltat, eventualitat que no es preveu actualment en la substanciació processal del recurs de cassació."

* JURAT: OBJECTE I ESTRUCTURA DEL VEREDICTE

Sentència del Tribunal Suprem, Sala Segona, en ple, del 22.12.2011
(RC 10938/2011)

- **Resum:** l'objecte del veredictes inclourà els fets al·legats per les parts amb proclamació de provats de base raonable, per la qual cosa serien compatibles amb la presumpció constitucional d'innocència. I l'estructura de l'apartat històric de l'objecte del veredictes, pel que fa al fet principal, variarà segons que l'afirmació sigui tributària de prova directa o de prova indiciària, però en tot cas el fet principal (cadascun dels fets principals) haurà de reunir totes les dades de fet, sense les quals no es podria tenir per aplicable el tipus penal imputat i no hauria de recollir cap dada amb exclusió intranscendent a aquests efectes.

* COSTES

Sentència del Tribunal Suprem, Sala Segona, en ple, del 12.12.2011
(RC 10852/2010)

- **Resum:** en relació amb la imposició de les costes de l'acusació particular, estableix els criteris següents: (i) la condemna en costes per delictes exclusivament perseguibles a instància d'una part inclouen sempre les de l'acusació particular (article 124 CP); (ii) la condemna en costes per la resta dels delictes inclouen com a regla general les costes reportades per l'acusació particular o acció civil; (iii) l'exclusió de les costes de l'acusació particular únicament escau quan l'actuació hagi resultat notòriament inútil o supèrflua o bé hagi formulat peticions absolutament heterogènies respecte de les conclusions acceptades en la sentència; (iv) és l'apartament de la regla general esmentada el que ha de ser especialment motivat, ja que fa recaure les costes del procés sobre la persona perjudicada i no sobre la condemnada; (v) la condemna en costes no inclou les de l'acció popular.

* L'EXPULSIÓ DEL TERRITORI COM A MESURA DE SEGURETAT

Sentència del Tribunal Suprem, Sala Segona, del 27.3.2012
(RC 1182/2011)

- **Resum:** aquesta classe d'expulsió, acordada en el curs de l'execució de la pena –referida a qualsevol pena privativa de llibertat, la durada de la qual no s'especifica i que és aplicable en conseqüència a totes aquestes–, ha estat entesa pel que fa a la seva naturalesa més aviat com una mesura de seguretat per raons de política migratòria,

que permet l'expulsió per al cas que el reu hagi accedit al tercer grau penitenciari, o hagi complert les tres quartes parts de la condemna.

* DURADA DE L'INTERNAMENT EN UN CENTRE PENITENCIARI

Sentència del Tribunal Suprem, Sala Segona, en ple, de l'1.02.2012
(RC 11024/2011)

- **Resum:** quan es prevegi aquesta destinació com a mesura de seguretat, s'ha de prescindir de la culpabilitat i tenir en compte, fonamentalment, la perillositat de qui resulta absolt malgrat haver comès un delictes.

* RESPONSABILITAT COMPANYIA ASSEGUADORA DE L'INSTRUMENT DEL DELICTE

Sentència del Tribunal Suprem, Sala Segona, del 8.11.2011
(RC 2139/2010)

- **Resum:** la companyia d'assegurances no respondrà cap a qui tingui concertada l'assegurança obligatòria de responsabilitat civil quan el vehicle de motor sigui uninstrument directament buscat per causar el dany personal o material derivat del delictes. La companyia d'assegurances respondrà pels danys diferents dels que proposi directament l'autor.

* ALÇAMENT DE BÉNS I RESPONSABILITAT CIVIL

Sentència del Tribunal Suprem, Sala Segona, en ple, de l'1.02.2012
(RC 11024/2011)

- **Resum:** la responsabilitat civil s'ha de cenyir a la restauració de l'ordre jurídic alterat per les accions fraudulentas, i declarar la nul·litat del negoci jurídic atorgat, reposar els immobles objecte de la disposició fraudulenta a la situació jurídica preexistent i reintegrar d'aquesta manera al patrimoni del deutor els béns que indegudament se li han sostret.

* LA DEFENSA PASSIVA DE LA VÍCTIMA NO ELIMINA LA TRAÏDORIA

Sentència del Tribunal Suprem, Sala Segona, en ple, del 22.2.2012 (RC 11313/2011)

- **Resum:** la defensa de la víctima com a conseqüència de l'instint natural de conservació, provar d'autoprotegir-se, la qual cosa en aquest cas es va concretar a agafar la pistola pel canó, moment en què el portador de l'arma va disparar, no impedeix l'aplicació de la traïdoria "perquè aquesta acció defensiva no suposa cap obstacle perquè l'acció de l'agressor es dugui a terme sense risc per a ell".

* LA LUDOPATIA COM A CIRCUMSTÀNCIA ATENUANT

Sentència del Tribunal Suprem, Sala Segona, de l'1.02.2012 (RC 11024/2011)

- **Resum:** és correcta l'aplicació de la ludopatia com a atenuant simple, ja que "dels elements que estudia l'Audiència no apareix en cap manera que hagi desaparegut la consciència de l'antijuridicitat de la conducta, sinó al contrari, és conscient de la transgressió de la norma", per la qual cosa "una disminució dràstica de la pena com a conseqüència de l'afició –si es vol, afectació patològica– al joc no és tolerable des del punt de vista de les circumstàncies de tot ordre que concorren en el cas".

* TRACTAMENT DEL TRASTORN LÍMIT DE PERSONALITAT COM A EXIMENT

Sentència del Tribunal Suprem, Sala Segona, del 17.2.2012 (RC 11125/2011 P)

- **Resum:** si bé s'admet que els trastorns de la personalitat o psicopaties poden ser considerats dins de l'àmbit de l'article 20.1, no es pot perdre de vista tampoc que els trastorns de la personalitat que no es qualifiquen de greus o associats a altres patologies rellevants

no donen lloc a una exempció completa o incompleta de la responsabilitat, sinó en tot cas a una atenuació simple i només en els casos en què s'hagi pogut establir la relació entre el trastorn i el fet comès.

* LA CULPA O IMPRUDÈNCIA

Sentència del Tribunal Suprem, Sala Segona, del 10.10.2011 (RC 11002/2011 P)

- **Resum:** s'exigeix la previsibilitat i l'evitabilitat del resultat produït, a partir del risc ocasionat, però no es pot afirmar ni l'alta probabilitat de la producció ni la representació conscient de l'agent ni, per tant, l'acceptació, o fins i tot menyspreu, per l'eventual causació d'aquesta conseqüència.

* UNITAT NATURAL D'ACCIÓ EN UN DELICTE D'AGRESSIÓ SEXUAL

Sentència del Tribunal Suprem, Sala Segona, del 4.10.2011 (RC 10433/2011 P)

- **Resum:** s'entén per "unitat natural d'acció" la concurrència (simultània o successiva) de diverses accions o omissions que estan en estreta connexió espacial i temporal, que es puguin reconèixer objectivament i que, amb una vinculació de significat, es puguin considerar una unitat de valoració jurídica i ser jutjades com una sola acció. Hi ha dos aspectes essencials per considerar: l'estructura de la conducta delictiva i el frau de l'autor del fet.

* APROPIACIÓ INDEGUDA

Sentència del Tribunal Suprem, Sala Segona, del 2.04.2012 (RC 1406/2011)

- **Resum:** es considera aquesta la conducta de qui "va rebre les participacions de la societat propietària de la finca a través d'un títol que l'obligava a conservar i tornar els béns rebuts, i en què reconeixia expressament i documentalment la titularitat real del perjudicat. Es va apropiat de l'actiu patrimonial de la societat, en va disposar com a propi, sense coneixement ni autorització del propietari, i va vendre la finca a una tercera persona i es va fer seus els diners que en va rebre".

* ATEMPTAT

Sentència del Tribunal Suprem, Sala Segona, del 2.01.2011 (RC 972/2011)

- **Resum:** "El subjecte passiu del delictes d'atemptat són les autoritats, els agents i els funcionaris públics. S'entén per aquest, conforme a l'article 24 CP i la jurisprudència que ho ha interpretat, tothom qui participa en funcions públiques, amb independència d'altres requisits referits a la incorporació formal a l'Administració pública o relatius a la temporalitat o permanència en el càrrec". A l'efecte del delictes d'atemptat, s'ha de considerar funció pública tant la que integren les activitats directament encaminades a la protecció de la salut pública com les altres que estan més aviat relacionades amb

les prestacions assistencials a individus concrets, que, certament, també es podrien exercir dins de l'àmbit privat (per exemple una dotació sanitària d'urgències).

* BLANQUEIG DE CAPITALS

Sentència del Tribunal Suprem, Sala Segona, del 29.11.2011
(RC 2467/2010)

- **Resum:** Els indicis més determinants per a la prova del delictes són: (a) l'increment inusual del patrimoni o el maneig de quantitats de diners en efectiu elevades, amb una dinàmica de transmissions, que posin de manifest operacions estranyes en les pràctiques comercials ordinàries; (b) la inexistència de negocis lícits que justifiquin l'increment patrimonial o les transmissions dineràries; (c) la constatació d'algun vincle o connexió amb activitats de tràfic d'estupefants o amb persones o grups relacionats amb aquestes.

* SUBORN

Sentència del Tribunal Suprem, Sala Segona, del 28.2.2012
(RC 1624/2010)

- **Resum:** en relació amb la consumació d'aquesta figura delictiva, s'estableix que "el delictes de suborn no necessita que s'executi l'acte que es pretén que el funcionari corrupte dugui a terme. Si efectivament l'executa, es tractarà de fets diferents que poden ser sancionats separatament, com preveu expressament l'article 419, tant en la redacció vigent en el moment dels fets com en la vigent en l'actualitat."

* DELICTE FISCAL

Sentència del Tribunal Suprem, Sala Segona, del 19.01.2012
(RC 568/2011)

- **Resum:** pel que fa a l'element subjectiu del tipus que ens ocupa, s'equipara a l'ànim de defraudar, però aquest, que és evident en qui declara malament o de manera malintencionada les dades que han de servir per liquidar l'impost, es pot donar també en qui no declara perquè, tot i ser conscient del deure de fer-ho, omet una actuació esperada per l'Administració tributària i l'omissió és susceptible de ser presa com a expressió inveraç sobre la inexistència del fet imposable.

* OMISSIÓ DEL DEURE DE PROMOURE LA PERSECUCIÓ DE DELICTES

Sentència del Tribunal Suprem, Sala Segona, del 15.03.2012
(RC 1315/2011)

- **Resum:** es tracta d'un delictes d'omissió pura, que consisteix en el trencament d'un deure, i perquè es cometi "n'hi ha prou que l'agent tingui indicis que l'activitat que es desenvolupa davant seu i en la qual no intervé, tot i que ho hauria de fer, és indicàriament delictiva, sense que calgui la certesa que aquella activitat és un delictes amb tots els elements jurídics (STS 330/2006, 10 de març), i l'omissió es pot limitar a no tramitar l'atestat corresponent (SSTS 846/1998, 17 de juny, i 1408/1994, 9 de juliol)".

* DELICTE CONTRA LA SEGURETAT VIÀRIA

Sentència del Tribunal Suprem, Sala Segona, del 27.12.2011
(RC 754/2011)

- **Resum:** s'aprecia un dol eventual en la conducció de l'acusat, que toca un vehicle que el precedia primer i col·lideix frontalment amb un altre, després, quan circulava per una autopista en sentit contrari. Aquest acte va originar un mort i greus lesions a altres usuaris de la via. "L'acusat va assumir l'alta possibilitat que la conducció en sentit contrari, a banda d'un risc greu per als usuaris dels vehicles que ho feien correctament, podria concretar-se en un resultat lesiu per a la vida i la integritat física dels altres usuaris de la via, com així va succeir, per la qual cosa tenia ple coneixement de la possibilitat que es produís el resultat d'homicidi i les greus lesions i l'alt grau de probabilitat que realment tinguessin lloc".

* DELICTE CONTRA ELS DRETS DELS ESTRANGERS

Sentència del Tribunal Suprem, Sala Segona, del 14.12.2011
(RC 925/2011)

- **Resum:** no es considera delictiu el fet que mentre duraven els tràmits administratius l'acusat tingués treballant, a restaurants seus, estrangers sense permís de feina ni residència, la qual cosa, per regla general, constituïria una infracció molt greu de l'article 54.1 de la LO 4/2000, sancionada amb una multa de 6.001 a 60.000 euros.

* ESTAFA

Sentència del Tribunal Suprem, Sala Segona, del 15.03.2012
(RC 1042/2011)

- **Resum:** pel que fa a l'autotutela de la víctima, en relació amb la denominada "doctrina de la victimodogmàtica", que desplaça la responsabilitat sobre el perjudicat en supòsits de negligència o descuit d'aquesta, es resol que "deixant al marge supòsits d'insuficiència o inidoneïtat de l'engany, en termes objectius i subjectius, o d'adequació social de la conducta imputada, l'aplicació del delictes d'estafa no pot quedar exclosa mitjançant la culpabilització de la víctima amb

exigències específiques d'autoprotecció, quan la intencionalitat de l'autor per aprofitar-se patrimonialment d'un error deliberadament induït mitjançant un engany es pugui considerar prou acreditada, i l'acte de disposició s'hagi produït efectivament, amb la qual cosa es consumés el perjudici legalment previst".

* FALSEDATS

Sentència del Tribunal Suprem, Sala Segona, del 27.12.2011 (RC 1394/2011)

- **Resum:** la falsificació de nòmines, amb les quals es pot aparentar una solvència econòmica o uns ingressos fixos, no pot ser enquadrada en el concepte de document mercantil que per al Codi penal és objecte d'una protecció especial davant altres falsificacions documentals de documents privats.

* LESIONS

Sentència del Tribunal Suprem, Sala Segona, del 23.12.2011 (RC 127/2011)

- **Resum:** en referència a la valoració de l'impacte d'un cop de puny a la cara d'una persona, en el curs d'una baralla o agressió, estableix que "l'acció de clavar el cop de puny era idònia per generar un resultat subsumible a l'article 147 del Codi penal, però no era una acció que ex ante comportés el risc típic propi per generar les lesions gravíssimes que apareixen a l'article 149 del Codi penal. Per tant, s'ha de considerar que l'acusat va incórrer, d'una banda, en una conducta dolosa prevista a l'article 147.1 del Codi penal, pel que fa al desvalor de l'acció i, alhora, en un comportament culpós en el que fa referència al resultat que finalment es va produir (pèrdua de la visió d'un ull)".

* MALVERSACIÓ DE CABALS PÚBLICS

Sentència del Tribunal Suprem, Sala Segona, del 27.10.2011 (RC 491/2011)

- **Resum:** els requisits d'aquest delictes són: (i) que només pot ser comesa per autoritat o funcionari públic, o persones assimilades de l'article 435 esmentat; (ii) que tingui a càrrec seu per raó de les seves funcions els cabals o efectes de què es tracti; (iii) que aquests han de ser necessàriament de caràcter públic; (iv) que l'acció consisteixi a sostreure'ls o consentir que d'altres els sostreguin; (v) que hi hagi en l'autor l'ànim de lucre que exigeix expressament l'article 432 esmentat; (vi) que la comissió sigui dolosa.

* SALUT PÚBLICA

Sentència del Tribunal Suprem, Sala Segona, del 27.10.2011 (RC 491/2011)

- **Resum:** es defineix, en primer lloc, el que es concep com a precursor, que al·ludeix a "tota matèria que serveix de manera específica i essencial per fabricar un producte químic determinat. S'incorpora a la molècula de droga (producte acabat) i entra a formar part de l'estructura molecular final de la substància. Els precursors són

utilitzats com a reactius, dissolvents o catalitzadors en els diferents processos químics necessaris per elaborar drogues tòxiques, estupefaents o substàncies psicotròpiques". Seguidament, es recorda que el delictes de tràfic de precursors es troba regulat en l'article 371 del CP de 1995.

* TINENÇA IL·LÍCITA D'ARMES

Sentència del Tribunal Suprem, Sala Segona, del 21.09.2011 (RC 78/2011)

- **Resum:** en el cas en què es prengui possessió a un subjecte en diferents llocs i, a la seva disposició, d'una pistola i un fusell, per configurar el delictes de dipòsit d'armes, "n'hi ha prou amb la possessió del fusell, sense que la possessió d'una altra arma pugui donar lloc a un delictes nou i independent susceptible d'una sanció independent".

* TERRORISME

Sentència del Tribunal Suprem, Sala Segona, del 12.12.2011 (RC 11164/2011 P)

- **Resum:** per apreciar els tipus penals relatius al terrorisme s'han de presentar tres notes: (a) es tracta d'una conducta col·lectiva o plural de persones integrades a grups o bandes armades; (b) com a element subjectiu de l'injust, que és el veritable element diferenciador d'altres actuacions delictives, ha de ser patent l'ànim tendencial d'alterar greument la pau pública o subvertir l'ordre constitucional, sense que calgui ni que ho aconseguixin ni tan sols que hi hagi lesió a aquests béns; n'hi ha prou amb el simple risc; (c) i com a element objectiu es requereix que els fets delictius concrets s'inclouguin dins de les conductes qualificades com a delictes de terrorisme.

Dret Administratiu

* BÉNS PÚBLICS (VIES PECUÀRIES)

Sentència del Tribunal Suprem, Sala Tercera, sec. 5a, del 26.04.2012 (RC 5491/2009)

- **Resum:** la Sala recorda els perfils de la delimitació de vies pecuàries, entre els quals destaca per exemple la necessitat del tràmit d'audiència, que també preveu l'article 52.c de la 33/2003, de 3 de novembre, de la LPAP. La desafectació del bé, perquè no sigui adequat per al trànsit del bestiar ni siguin susceptibles d'usos compatibles, requereix una seqüència lògica temporal de manera que la delimitació és conseqüència o requereix la classificació prèvia, i, d'altra banda, la desafectació és conseqüència d'una delimitació prèvia, i per tot això cal que anteriorment es tramiti i s'aprovi la delimitació del bé demanial.

* BÉNS PÚBLICS (MUNTANYES D'UTILITAT PÚBLICA)

Sentència del Tribunal Suprem, Sala Tercera, sec. 3a, del 7.06.2012 (RC 1728/2009)

- **Resum:** de conformitat amb l'article 75.2 del RDL 781/1986, de 18 d'abril, TRRL, i els articles 1.2 i 95 del Reial decret 1372/1986, de 13 de juny, RBEL, l'aprofitament de les muntanyes d'utilitat pública s'ajustarà a les ordenances locals o normes consuetudinàries tradicionalment observades, o a les que, quan escaigui, aprovi l'òrgan competent de la comunitat autònoma. No es pot anteposar les facultats autonòmiques per a l'ordenació de les pastures en detriment del costum del lloc.

* CONTRACTACIÓ ADMINISTRATIVA (OMISSIÓ INFORME D'ÒRGAN CONSULTIU)

Sentència del Tribunal Suprem, Sala Tercera, sec. 7a, del 7.03.2012 (RC 1146/2009)

- **Resum:** "L'expedient per a la resolució del contracte, segons que disposa l'article 109 del Reial Decret 1098/2001, de 12 d'octubre, pel qual s'aprova el Reglament general de la Llei de contractes de les administracions públiques, en la redacció vigent en el moment de dictar-se la resolució contra la qual s'ha recorregut, es pot iniciar: d'ofici per l'Administració, i en aquest cas s'haurà de donar audiència per un termini de 10 dies naturals al contractista, perquè mostri la conformitat o disconformitat amb la resolució del contracte; o a instàncies del mateix contractista, com va ser el cas. És en aquesta fase on pot operar l'oposició a la resolució del contracte per part del contractista, i en aquest supòsit caldrà ex article 59.3a del text esmentat l'informe preceptiu del Consell d'Estat o òrgan consultiu equivalent de la comunitat autònoma respectiva".

* CONTRACTACIÓ ADMINISTRATIVA (COMPLIMENT CONTRACTE DE CONCESSIÓ)

Sentència del Tribunal Suprem, Sala Tercera, sec. 7a, del 19.12.2011 (RCA 159/2010)

- **Resum:** "L'ampliació i, en general, la millora de les xarxes de comunicacions terrestres, en aquest cas, a través de la construcció de noves autopistes de peatge en règim de concessió que no se superposen a les existents sinó que desenvolupen la xarxa, entra en les potestats que corresponen a l'Administració per millorar el servei als ciutadans. D'aquí que l'exercici, quan es produeix en la forma en

què ha tingut lloc en aquest cas, no incideixi ni quedi menyscabat per les obligacions contractuals assumides amb els concessionaris anteriors, les quals no es poden erigir en raó per cristal·litzar la xarxa existent o subordinar-ne l'ampliació a compensacions sense relació amb el compliment per l'Administració dels contractes sinó amb la novetat que implica aquesta ampliació".

* CORPORACIONS DE DRET PÚBLIC (VISAT COL·LEGIAL OBLIGATORI)

Sentència del Tribunal Suprem, Sala Tercera, sec. 3a, del 31.01.2012 (RCA 431/2010)

- **Resum:** examina el nou marc jurídic dels "visats col·legials" després de la reforma operada per la Llei 25/2009, de modificació de diverses lleis, per adaptar-la a la Llei sobre el lliure accés a les activitats de serveis i el seu exercici. El visat es limita a les escoles de professions tècniques únicament "quan se sol·liciti per petició expressa dels clients" sense que en cap cas les escoles, per si mateixes o a través de les seves previsions estatutàries, puguin imposar l'obligació de visar els treballs professionals.

* DRET ADMINISTRATIU ECONÒMIC (DRET SANCIONADOR)

Sentència del Tribunal Suprem, Sala Tercera, sec. 3a, del 30.09.2011 (RC 566/2009)

- **Resum:** el factor per apreciar la reincidència ha de ser anterior a la comissió de la nova infracció sancionada a l'efecte de poder aplicar l'article 131.3, lletra c, de la Llei 30/1992.

* DRETS FONAMENTALS (DRET SANCIONADOR)

Sentència del Tribunal Suprem, Sala Tercera, sec. 5a, del 4.11.2011 (RC 6062/2010)

- **Resum:** amb caràcter general, la potestat de dictar els reglaments executius de desenvolupament i execució de les lleis és competència del Consell de Ministres mitjançant real decret, i queda per als ministres considerats individualment la competència per dictar les ordres ministerials que es limiten a fixar un últim esglaó descendent de concreció normativa dels aspectes més estrictament tècnics i organitzatius propis del sector funcional homogeni que constitueix cada ministeri. Aquest principi ha de ser observat amb cura especial en el cas del dret administratiu sancionador.

* EXPROPIACIÓ FORÇOSA

Sentència del Tribunal Suprem, Sala Tercera, sec. 6a, del 29.02.2012 (RC 2625/2009)

- **Resum:** sobre la base de la doctrina de l'enriquiment injust i la interpretació que efectua de l'article 5, apartat 2.7, del Reglament de la Llei d'expropiació forçosa, la Sala puntualitza que només es reconeixen al beneficiari de l'expropiació les obligacions i els drets derivats de la reversió, sense que, al contrari, hi hagi cap previsió normativa d'aquesta naturalesa respecte al concessionari.

* REHABILITACIÓ PER SILENCI ADMINISTRATIU POSITIU

Sentència del Tribunal Suprem, Sala Tercera, sec. 7a, del 29.02.2012 (RC 238/2011)

- **Resum:** el silenci positiu reclamat en el supòsit d'autos no va poder ser acollit, ja que, en el moment de presentar-se la sol·licitud de rehabilitació, ja era vigent l'article 68 de la Llei 7/2007, que, en relació amb aquesta matèria de la rehabilitació, disposa el següent: "Els òrgans de govern de les administracions públiques podran concedir, amb caràcter excepcional, la rehabilitació a petició de la persona interessada, de qui hauria demanat la condició de funcionari per haver estat condemnat a la pena principal o accessòria d'inhabilitació. Si un cop transcorregut el termini per dictar la resolució no hagués produït de manera expressa, s'entendrà desestimada la resolució".

* PERSONAL FUNCIONARI: NO EQUIPARACIÓ ENTRE MATRIMONI I PARELLA DE FET

Sentència del Tribunal Suprem, Sala Tercera, del 10.05.2012 (RCA 836/2011)

- **Resum:** segons el Tribunal Constitucional, el matrimoni i les unions de fet no són realitats equiparables a tots els efectes, i aquesta és una idea que posteriorment ha desenvolupat la Sala Primera del Tribunal Suprem per excloure l'aplicació de l'analogia a l'hora de suplir les llacunes que pogués haver-hi acudint a les normes pròpies del matrimoni. Un cop s'ha posat en relació el que s'ha dit anteriorment amb la regulació del règim estatutari de jutges i magistrats, la Sala aprecia que el Reglament de

la carrera judicial reconeix efectius drets a les unions de fet en determinats àmbits de la conciliació de la vida familiar i laboral, per la qual cosa, des d'aquesta perspectiva, és conforme amb la sentència del Tribunal Constitucional que esmenta la recurrent, entre els quals no s'inclou l'equiparació als efectes de la llicència sol·licitada i sense que sigui possible accedir a la interpretació extensiva que es pretén perquè no hi ha analogia entre el matrimoni i la parella de fet.

Dret Laboral

* VAGA

Sentència del Tribunal Suprem, Sala Quarta, del 5.06.2011 (RC 158/2010)

- **Resum:** la vaga no és il·legal quan es dirigeix contra un procés negociador obert i dut a terme per una anomenada "Comissió de Seguiment", que té funcions negociadores i la composició de la qual exclou els sindicats –entre els quals hi ha el que convocava la vaga–, que no havia subscrit l'acord que havia creat la comissió.

* ACOMIADAMENT DISCIPLINARI

Sentència del Tribunal Suprem, Sala Quarta, sala general, del 6.10.2011 (RC 4053/2010)

- **Resum:** s'admet la facultat de control per part de l'empresari i la licitud d'una prohibició absoluta de l'ús de l'ordinador per a finalitats personals, i s'afirma que si no hi ha dret a utilitzar l'ordinador per a usos personals no hi haurà tampoc dret per fer-ho en unes condicions que imposin un respecte a la intimitat o al secret de les comunicacions, perquè com que no hi ha una situació de tolerància de l'ús personal tampoc no hi ha ja una expectativa raonable d'intimitat i perquè, si l'ús personal és il·lícit, no es pot exigir a l'empresari que el suporti i que a més s'abstingui de controlar-lo.

* EFECTES ECONÒMICS DE L'ACOMIADAMENT

Sentència del Tribunal Suprem, Sala Quarta, de l'11.10.2011
(RC 4622/2010)

- **Resum:** la indemnització que taxa legalment l'article 56.1.a ET s'ha de reconèixer de manera automàtica sempre que l'empresari opti per la rescissió indemnitzada del contracte i sense necessitat que el treballador acomiadat la reclami.

* DANYS I PERJUDICIS (INCAPACITAT TEMPORAL)

Sentència del Tribunal Suprem, Sala Quarta, del 27.12.2011
(RC 1136/2010)

- **Resum:** aplica la solució que es dona als danys morals derivats d'accidents de feina, ja que entén que no hi ha elements de canvi en la doctrina establerta. Quantifica el rescabament del mal moral corresponent als dies d'IT durant els quals l'actor, encara sense ingress hospitalari, va romandre realment i efectivament impossibilitat per a l'ocupació habitual, no amb la quantitat fixada per als dies "no impeditius", sinó amb la suma establerta en el barem per als dies impeditius sense estada hospitalària.

* RELACIONS LABORALS ESPECIALS (REPRESENTANTS DE COMERÇ)

Sentència del Tribunal Suprem, Sala Quarta, del 3.10.2011
(RC 836/2011)

- **Resum:** la relació laboral especial de les persones que intervenen en operacions mercantils per compte d'un empresari o més sense assumir el risc i ventura d'aquelles es regeix d'acord amb l'habilitació de la disposició addicional 2a de la Llei 8/1980, pel RD 1438/85, en què l'article 3.1 estableix que la durada del contracte en aquesta relació laboral especial és la que s'hi prevegi; només si no es fixa una durada determinada s'entendrà que el contracte es pacta per un temps indefinit.

* SALARI (COMPLEMENT PENOSITAT PER SOROLL)

Sentència del Tribunal Suprem, Sala Quarta, del 30.11.2011
(RC 2743/2010)

- **Resum:** la penositat per soroll només es pot afirmar que existeix quan "el soroll que arriba a l'oïda" del treballador arriba als 80 decibels de mitjana i, per tant, que quan se li han facilitat cascos de protecció i amb aquests es rebaixa aquest nivell de soroll no es pot parlar de penositat.

* TEMPS DE TREBALL (PERMÍS PER HOSPITALITZACIÓ)

Sentència del Tribunal Suprem, Sala Quarta, del 5.03.2012
(RC 57/2011)

- **Resum:** l'article 37.3.b ET només parla d'"hospitalització", sense diferenciar entre les causes que la motiven ni condicionar el gaudi de

la llicència al fet que concorri un altre requisit, de manera que n'hi ha prou amb l'hospitalització perquè es generi el dret a la llicència qüestionada, sense que calgui la malaltia més greu o menys. A més, es concedeix la llicència sense necessitat d'hospitalització, quan per intervenció quirúrgica es necessiti repòs domiciliari. Una interpretació finalística porta a considerar que la solució és en la necessitat d'atenció i cures del pacient, per la qual cosa "el permís per hospitalització d'un parent ha de ser concedit quan es presentin la resta dels elements que configuren aquest dret, 'amb independència que aquest familiar segueixi hospitalitzat o no'". Per tant, el simple informe d'alta hospitalària no comporta de manera automàtica l'extinció o la finalització del permís.

* JUBILACIÓ (PARCIAL)

Sentència del Tribunal Suprem, Sala Quarta, del 23.06.2011
(RC 3884/2010)

- **Resum:** no escau que l'empresa reintegri l'import de la prestació percebuda pel jubilat parcial durant el període de temps en què la treballadora rellevista va prestar serveis amb jornada reduïda per guarda legal. Això és perquè les suspensions o reduccions de jornada no es poden considerar equivalents a l'extinció del contracte al qual es refereix la disposició addicional segona quatre del RD 1131/2002, de 31 d'octubre, ja que el contracte de relleu es manté idèntic en la seva naturalesa –indefinit a temps complet tot i que externament es comporti com un contracte a temps parcial– i no s'ha produït una vacant, que desvirtuaria la finalitat d'aquest contracte de relleu.

COMPETÈNCIES PROFESSIONALS

Trajectòria vital o carrera professional?

© Consuelo León Llorente.

Les trajectòries professionals —davant del concepte de carrera— estan en alça. La trajectòria professional es refereix a la seqüència d'ocupacions professionals, adaptades a situacions i circumstàncies personals, que la persona té al llarg del temps. No requereixen una progressió contínua i ascendent per ser reeixides, sinó que deixen espai perquè les persones prenguin decisions sobre què és important en cada moment i quina és la destinació final. No es tracta de córrer, ni de comparar o de guanyar. Tan sols és qüestió de prendre la decisió encertada.

CONSUELO LEÓN LLORENTE

Dra. en Administració d'Empreses UPC i PDD IESE (2010)

PRIMERA CLAU: AFRONTAR NOUS REPTES

Un repte comporta sempre una meta per aconseguir. La manera d'aconseguir-la és a través del desenvolupament de competències, és a dir, dels comportaments observables que contribueixen a l'èxit de qualsevol tasca professional. Cardona i Chinchilla (1999)*, seguint el model antropològic de Juan Antonio Pérez López, proposen una utilíssima classificació de competències directives en tres grups: competències estratègiques —orientades al negoci—, competències intratègiques —de desenvolupament personal, molt necessàries per a les relacions i els processos dins de l'empresa— i, finalment, competències de desenvolupament personal.

Una persona capaç d'afrontar, assumir i superar nous reptes ha de desenvolupar aquest talent es-

tratègic sigui quina sigui la seva funció a l'empresa o sigui quin sigui el moment de la seva trajectòria professional. Concretament, la visió de negoci l'ajudarà a ser competitiva i ha d'actualitzar la seva funció d'acord amb les necessitats del mercat. La gestió de recursos —incloent-hi la gestió del recurs personal més important, el temps— permetrà que la tasca desenvolupada respongui a aquesta important equació: màxims resultats amb el mínim d'inversió en temps o en treball tant personal com corporatiu. L'orientació al client és la competència clau per no perdre mai el contacte amb la realitat del mercat i, finalment, la negociació és capaç d'impulsar la pròpia trajectòria sempre que es plantegi no com un mer forcejament per aconseguir objectius personals, sinó com un *win-win*, un *guanyar-guanyar* per a ambdues parts: empresa i empleat.

SEGONA CLAU: DONAR I REBRE SUPORT

El repte no es pot assumir totalment en solitari. En funció de la magnitud del repte, requereix un suport institucional i directiu que sigui proporcional.

El suport consisteix en l'ajut que proporcionen a l'empleat tant la funció directiva com la resta de col·legues perquè aquest assolixi els objectius que li han estat assignats i desenvolupi les tasques que li han estat encomanades. Pot ser un suport tècnic, que és el que es dona a través de recursos i formació, o bé un suport moral materialitzat en empatia, flexibilitat i una determinada manera de fer-se càrrec de les situacions personals, familiars o de salut de l'empleat.

Com veiem, donar i rebre suport requereix un afany decidit —per part de l'empleat, dels col·legues i del supervisor directe— de respondre al repte plantejat i, per tant, d'augmentar l'aprenentatge amb aquella activitat. Per això cal desenvolupar competències intratègiques, que són les que estan orientades al desenvolupament de relacions d'excel·lència dins de l'organització.

La conseqüència d'aquest suport és que les persones de l'organització són capaces d'enfrontar-se adequadament a nous reptes i, per tant, evitar les carreres establertes i afavorir la innovació i el valor econòmic de la companyia. Des d'un punt de vista personal, el suport millora la presa de decisions, el

desenvolupament d'un pensament complex i l'adaptació al canvi. Especialment en moments de crisi, el suport unit a la claredat i la força del repte fa disminuir l'aversion a l'error i suposa una gran ajuda en la presa de decisions. Repte i suport són, per tant, dues cares de la mateixa moneda l'efecte de les quals és clar i evident: impulsar la trajectòria professional.

TERCERA CLAVE: FACILITAR UNA RED DE RELACIONES ENRIQUECEDORAS

Una de les competències estratègiques més necessàries per fer augmentar constantment la nostra capacitat d'assumir nous reptes i optimitzar els suports rebuts és l'orientació interfuncional. Aquesta competència ens fa capaços de conèixer l'empresa més enllà dels límits de les pròpies responsabilitats, ens permet entendre la interrelació

del treball en equip, però no es limiten a aquesta competència. Sumar esforços amb vista a un projecte concret és important, però encara ho és més la transferència de coneixement i d'experiència a altres col·legues, a altres departaments i fins i tot a les noves persones que s'incorporen a la companyia.

Per aconseguir aquesta xarxa de relacions, cal que tota l'organització empresarial estigui sensibilitzada, especialment la funció directiva, per facilitar la comunicació vertical entre superior i subordinat, així com la comunicació horitzontal interdepartamental. A més de la funció essencial del líder com a facilitador d'aquestes relacions, cada empleat ha de ser capaç de detectar dins de la companyia qui pot ajudar-lo i en quin aspecte, així com establir relacions apropiades a aquesta necessitat.

La xarxa de relacions externes, també denominada *networking*, permet convertir la mera relació amb col·legues, amb proveïdors, amb clients i fins i tot amb la competència en una oportunitat d'establir veritables sinergies. Com a conseqüència d'aquest fet és possible trobar noves idees i quotes de mercat, establir aliances personals i empresarials, i mantenir la pròpia visibilitat en el mercat laboral.

entre les diferents unitats i departaments, i facilita el desenvolupament de la cooperació entre ells. Com a conseqüència d'aquest fet creix una xarxa efectiva de contactes dins i fora de la companyia, i, per tant, s'estableix el que denominem una *xarxa de relacions enriquidores per a la pròpia trajectòria*.

Per part del directiu, l'execució de tasques de *mentoring*, *coaching* i assessorament de trajectòria professional i personal complementa l'impuls que dona a la seva trajectòria aquesta xarxa de relacions interna i externa.

El desenvolupament de relacions enriquidores tant a dins com a fora del lloc de treball permet que l'empleat tingui una visió més àmplia de la seva feina, en la qual hi ha presents simultàniament aquestes tres dimensions:

La conseqüència de tot plegat és un major grau d'unitat, de compromís i de confiança dels empleats, que són capaços de posar en comú, amb el seu superior directe i amb tot l'equip de treball, reptes i aspiracions, buscant sempre la unió amb els objectius de la companyia. S'estableixen relacions que transcendeixen l'interès personal, i l'ajuda i la col·laboració mútues dins de l'empresa es desenvolupen d'una manera natural, així com el desig de contribuir als projectes, de donar suport als col·legues o d'aportar noves idees més enllà del que estipulen les relacions de justícia o l'horari laboral.

- Personal: què puc fer per l'empresa.
- Empresarial: què necessita o espera l'empresa de mi.
- Social o de mercat: quines són les noves tendències, els nínxols de mercat i les oportunitats per al negoci.

Les relacions enriquidores s'estableixen a través

QUARTA CLAU: POLIVALÈNCIA I VISIBILITAT

El desenvolupament constant de competències, el fet d'afrontar nous reptes i la capacitat de treballar en diferents equips i projectes ens permetran ser polivalents i alhora faran augmentar la nostra visibilitat. Tot això té també una conseqüència benèfica per a l'organització: més fluïdesa en els processos, tot evitant els compartiments estancs entre els diferents departaments, i una veritable visió global per part de les persones capaces d'oferir diverses aportacions des dels diferents àmbits de l'empresa.

La visibilitat va una mica més enllà del reconeixement de l'autoria i l'aportació d'una persona o d'un

equip en una tasca o en un projecte concrets. La veritable visibilitat suposa, per part de l'empresa, una clara voluntat de progrés i millora professional de l'empleat, alhora que es busca el benefici de tota l'organització tot destacant les aportacions, els suggeriments i els assoliments individuals procedents dels diferents àmbits de l'empresa. Una manera pràctica d'aconseguir-ho és que en acabar un projecte es doni protagonisme als artífexs del treball. Una altra manera és tenir en compte aquesta contribució en les avaluacions personals de la feina que es fan periòdicament, en les quals es poden destacar els aspectes més rellevants que hagin de ser coneguts per instàncies superiors.

CINQUENA CLAU: AUTOESTIMA I PROACTIVITAT

Repte, competències, suport, aprenentatge, xarxa de relacions, polivalència i visibilitat. Tot això serien realitats buides si el protagonista i l'impulsor de cadascuna no fos el mateix empleat, veritable responsable de la seva trajectòria professional. Ell ha de ser el veritable protagonista de la seva trajectòria professional.

L'autoestima, encara que és una qualitat personal, no és fruit només de l'esforç o la voluntat. L'autoestima, perquè arribi a ser impulsora de la trajectòria, ha de ser el resultat d'una doble confiança: la confiança personal en les nostres capacitats i potencialitats, i la confiança del superior jeràrquic en la nostra competència. En cas contrari, es corre el risc que l'empleat perdi el contacte amb la realitat i que es valori a si mateix més del compte —alta autoestima— o menys del compte —baixa

autoestima—; o bé que l'empresa exigeixi més del que l'empleat pot donar —pressió, excés d'objectius i estrès— o que, per contra, el menysvalori adjudicant-li tasques inferiors a la seva capacitat, la qual cosa significa pèrdua de talent i d'aportació per a l'empresa, així com una probabilitat elevada de rotació.

En l'estudi esmentat més amunt queda reflectit que és precisament aquest impulsor —la confiança, l'ambició— un dels més ben valorats pels enquestats, tant en l'actitud subjectiva: «L'entusiasme em farà avançar en la meua carrera»; com pel que fa a les aptituds: «Tinc les competències necessàries per ascendir». Tant homes com dones, encara que especialment les dones, demostren i afirmen amb seguretat que en tenen prou amb la seva capacitat per tirar endavant.

FORMACIÓ CONTÍNUA

Diego Pellegrino
djpellegrino@uic.es

COORDINADOR DE
FORMACIÓ CONTÍNUA
DE LA FCJP

En aquesta secció t'anirem detallant totes les conferències i els cursos que es duguin a terme a la Facultat i als quals estàs convidat a participar.

Si tens qualsevol suggeriment o comentari, no dubtis a posar-te en contacte amb nosaltres.

CONFERÈNCIES

.....
Ponent: Sr. Juan José López Burniol, notari, president de la Fundació Noguera
Dia i hora: 22 de gener, a les 13.30 h
.....

Ponent: Dr. Marc Carillo, conseller del Consell de Garanties Estatutàries de Catalunya, catedràtic de Dret Constitucional de la Universitat Pompeu Fabra
Dia i hora: 29 de gener, a les 13.30 h
.....

Ponent: Sr. Dídac García Carrete, director de l'European Affairs CEHAT & European Hospitality Foundation (EHF)
Dia i hora: 4 de febrer, a les 13.30 h
.....

Ponents: o Sr. Diego Martín-Abril y Calvo, director general de Tributs i Sra. M. Begoña García-Rozado González, subdirectora general d'IRPF
Dia i hora: 12 de febrer, a les 12.00 h
.....

Ponent: Sr. Emilio J. Zegrí Boada, soci director Zegrí + d'Olivar advocats penalistes
Dia i hora: 27 de febrer, a les 13.30 h
.....

Ponent: Dr. Jorge Cardona, membre del Comitè de Drets de l'Infant de les Nacions Unides. Catedràtic de Dret Internacional Públic del Departament de Dret Internacional Adolfo Miaja de la Muela de la Universitat de València
Dia i hora: 13 de març, a les 13.30 h
.....

CURS

Curs pràctic d'oratòria forense

Curs pràctic per conèixer, fomentar i perfeccionar l'oratòria en els diferents àmbits i situacions de la vida professional d'un jurista. Aprendre les tècniques, les tàctiques i les formes de l'oratòria forense. Dirigit a advocats en exercici, llicenciats en Dret i altres professionals relacionats amb l'assessorament que vulguin millorar les habilitats comunicatives davant el públic.

Calendari: Del gener a l'abril de 2014

Horari: Dimecres de 18.00 h a 20.00 h

Durada: Tretze sessions de dues hores cadascuna

Preu del curs: 600 €

Contacte: Sr. Diego Javier Pellegrino

Tel.: 93 254 18 21/00

a/e: djpellegrino@uic.es

Idioma: Castellà

Inscripció: Cal fer-la en línia a www.uic.es/oratoria

Les places són limitades i s'assignaran per rigorós ordre de recepció de les sol·licituds.

Col·labora:

Bufet Serrano

Te animo también a que mires toda nuestra oferta de másters y postgrados por si quieres profesionalizarte en algún área.

SER · COMPARTIR · CRÉIXER

Agrupació Alumni UIC

Actualitza les teves dades de contacte aquí

Si cerques noves oportunitats laborals, dóna't d'alta en la nostra borsa de treball

Segueix formant-te en la UIC. Coneix la nostra oferta de màsters i postgraus

Envia'ns els teus suggeriments a través d'alumni@uic.es o al 932 541 800

Vine i gaudeix de la nostra biblioteca. Podràs accedir a totes les publicacions

Gaudeix de la nova plataforma d'avantatges i descomptes pels Alumni member

Vols aparèixer en alguna de les nostres publicacions? Escriu-nos a alumni@uic.es

Dóna't d'alta a l'Agrupació Alumni UIC i sigues ambaixador de la teva universitat

T'ajudem a muntar els teus sopars de graduació

NOTÍCIES

Muñoz Sabaté dona algunes claus sobre provàtica al seminari de l'àrea de Dret Processal

El Dr. Lluís Muñoz Sabaté, professor titular de Dret Processal i director de l'Institut de Provàtica i Dret Provatori, va impartir el 27 de novembre passat la sessió «Aportacions per a un diccionari de provàtica», en el marc del seminari intern que l'àrea de Dret Processal organitza anualment per a professors de la Facultat.

L'eurodiputat Salvador Sedó presenta el funcionament del Parlament Europeu

Salvador Sedó, diputat al Parlament Europeu, va pronunciar el 22 de novembre passat la conferència «Europa 2014: un pas endavant» davant dels alumnes de Dret, dins del cicle de conferències de formació contínua que la Facultat de Ciències Jurídiques i Polítiques organitza durant tot el curs.

El catedràtic Francesc de Carreras analitza jurídicament la transició política cap a la democràcia

Francesc de Carreras, catedràtic de Dret Constitucional a la Universitat Autònoma de Barcelona, va pronunciar el 20 de novembre passat la conferència «La transició política (1975-1978): de la dictadura personal a la democràcia constitucional», que va tenir lloc en el marc del cicle de conferències de formació contínua que organitza la Facultat de Ciències Jurídiques i Polítiques de la UIC.

Espaliú analitza a Beirut el procés vital de les normes imperatives en el dret internacional

El Dr. Carlos Espaliú, professor de la Facultat de Ciències Jurídiques i Polítiques de la UIC va participar en el Col·loqui Internacional De la pérennité et de la temporalité du droit, organitzat per la Université de Saint Joseph, a Beirut.

El registrador de la propietat Diego Vigil exposa quins són el perfil i la preparació d'un opositor

Diego Vigil, registrador de la propietat a Saragossa, va pronunciar la conferència «Aconseguir èxit en la vida universitària: una aportació des de la preparació de les oposicions» als alumnes de la Facultat de Ciències Jurídiques i Polítiques.

Senén Florensa presenta la situació entre el món àrab i mediterrani als alumnes de Dret

Senén Florensa, president executiu de l'Institut d'Estudis de La Mediterrània (IEMED) va pronunciar la conferència «Revoltes i continuïtat en el món àrab i mediterrani» dins del cicle de conferències de formació contínua que organitza la Facultat de Ciències Jurídiques i Polítiques.

Josep Delfí Guàrdia trasllada la seva experiència vital i professional als alumnes de Dret

L'Excm. Sr. Josep Delfí Guàrdia, president de l'Acadèmia de Jurisprudència i Legislació de Catalunya, va impartir la conferència «Generalitat i especialització en la formació permanent del jurista: la meva experiència personal» als alumnes de Dret el 23 d'octubre passat.

STAFF

Aquesta revista és una publicació gratuïta editada conjuntament per la Facultat de Ciències Jurídiques i Polítiques, Alumni i el Departament de Comunicació de la Universitat Internacional de Catalunya (UIC). Compta amb col·laboracions de professors i antics alumnes.

El Staff, que no comparteix necessàriament les opinions expressades pels seus redactors i col·laboradors, es reserva el dret de publicar aquelles col·laboracions o anuncis que no corresponguin amb la línia editorial o amb els principis que regeixen la publicació.

Edita:

Facultad de Ciencias Jurídicas y Políticas de la Universitat Internacional de Catalunya (UIC)

Director:

Carlos de Miranda Vázquez

Redacció:

Facultat de Ciències Jurídiques i Polítiques, Direcció de Comunicació, Departament d'Alumni

Disseny original i maquetació:

Ingràvid Studio

Fotografia: Jaume Figa

Revisió: Consuelo León

Traducció: Unitat de català

Alumni
Facultat de Ciències
Jurídiques i Polítiques

Immaculada, 22
08017 Barcelona
932 541 800
alumni@uic.es
www.uic.es/alumni